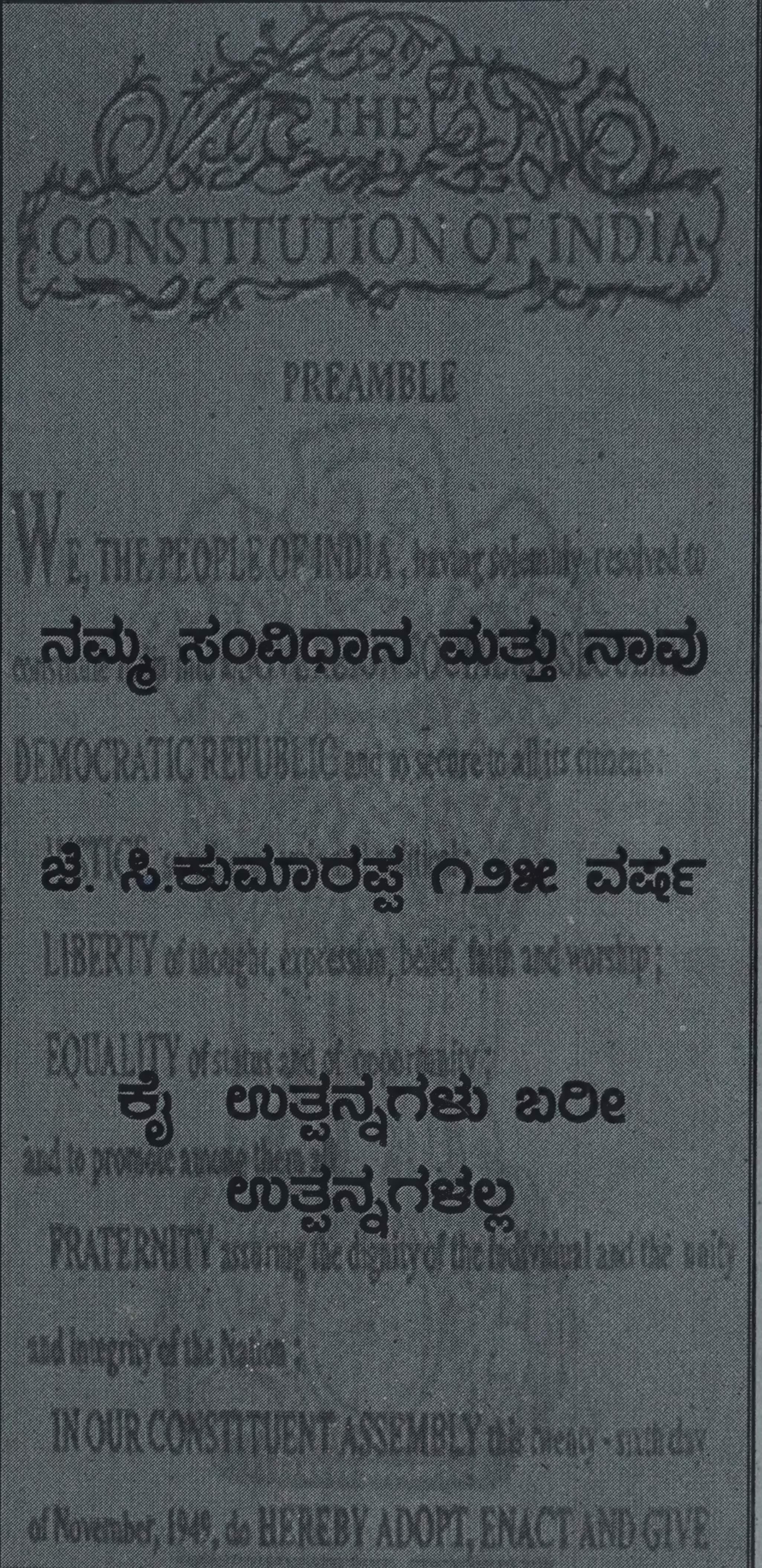
ಜನಪದ ವಿಜ್ಞಾನ

THE CONSTITUTION OF INDIA

PREAMBLE

WE, THE PEOPLE OF INDIA, having solemnly resolved to constitute India into a SOVEREIGN SOCIALIST SECULAR DEMOCRATIC REPUBLIC and to secure to all its citizens:

JUSTICE, social, economic and political;

LIBERTY of thought, expression, belief, faith and worship;

EQUALITY of status and of opportunity;

and to promote among them all

FRATERNITY assuring the dignity of the individual and the unity and integrity of the Nation;

IN OUR CONSTITUENT ASSEMBLY this twenty-sixth day of November, 1949, do HEREBY ADOPT, ENACT AND GIVE

ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ನಾವು

ಜೆ. ಸಿ.ಕುಮಾರಪ್ಪ ೧೨೫ ವರ್ಷ

ಕೈ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ಬರೀ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಲ್ಲ

ಸಂಪುಟ – ೧೮ ಜನವರಿ ೨೦೧೮ ಸಂಚಿಕೆ – ೬

ಜನಪದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ

ಜನವರಿ ೨೦೧೮

ಜನಪದ ವಿಚಾರ

ತಿಂಗಳ ವೈಚಾರಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ

ಜನವರಿ - ೨೦೧೮
ಸಂಪುಟ - ೧೮
ಸಂಚಿಕೆ - ೬

ಸಂಚಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರು
ಸಂತೋಷ್ ಕೌಲಗಿ

ಚಂದಾವಿವರ
ವಾರ್ಷಿಕ : ರೂ ೨೦೦/-
ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆ : ರೂ ೨೦/-

ಸಂಪರ್ಕವಿಳಾಸ
ಜನಪದ ಸೇವಾ ಟ್ರಸ್ಟ್(ರಿ)
ಮೇಲುಕೋಟೆ - ೫೭೧೪೩೧
ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆ

✆ : ೦೮೨೩೬ ೨೯೯೮೫೪
೭೮೨೯೪೮೯೧೪೭

Email : janapada@yahoo.com
web : janapada.org

ಮೊರೆ

ಒಡಹುಟ್ಟಿದ ಜನ ಮರುಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆ;
ಒಡಹುಟ್ಟೆಂಬುದ ನೆನೆಯದಿದೆ;
ಒಡಹುಟ್ಟನು
ಹಗೆಯೆನ್ನುತ ಕೊಂದು
ನಲಿದಿದೆ ಸಾವಿನ ವಿನಿಮಯದೆ.

ದೇವರ ಅಲ್ಲಾಃ ಎಂದೆನೆ ಇಸ್ಲಾಂ;
ಹರಿ ಹರ ಎಂದೆನೆ ಅದು ಹಿಂದು.
ಅಲ್ಲಾಃ ಎನೆ ಸೋದರ; ಹರಿ ಹರ ಎನೆ
ಸೋದರತನ ಮುಗಿಯಿತೆ ಬಂಧು?

"ಹೆಸರು ಮಾತ್ರವೇ? ಎಣಿಕೆಯೆ ಬೇರೆ"
ಎಂಬರೆ ಎಣಿಕೆ ಅದನ್ನೆನಿತು?
ಬೇರೆಯಾದರೂ ಬೇರೆಯಾಗುವಳೆ
ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ? ಕಡು ಬನ್ನವಿದು.

ಅರಿಯದ ದಿನದಲಿ ನಮ್ಮಲಿ ನಾವೇ
ಮಾಡಿದ ಭೇದದ ಕಿರಿ ಕಿಡಿಯ
ಹೆರವರು ಬೆಳಸಿದರಹುದು: ಅದಿಂದು
ಸುಡುತಿರುವುದು ಬಾಳಿನ ಗುಡಿಯ.

ವಿಷವ ತಿಂದೆಮಗೆ ಅಮರತೆ ಏತಕೆ
ದೊರೆಯದೊ ಎನ್ನುವ ಬಿಸವಂದ.
ಅಮರತೆ! ಜನತೆಯ ಒಡಲನೆ ಕೊಲ್ಲಲು
ಜ್ವರ ಬಂದಿದೆ ಆ ವಿಷದಿಂದ.

ನಾಡಭಾಗ್ಯದಧಿದೈವವೆ ನಮ್ಮಾ
ತಪ್ಪನು ಮರೆ. ಬಿಡಲೀ ಹುಚ್ಚು.
ಈ ಜ್ವರ ನಿಲ್ಲಲಿ; ಬೇಗನೆ ಆರಲಿ
ನಾಡನು ಸುಡುತಿರುವೀ ಕಿಚ್ಚು.

ಹಿಂದನು ಮನ್ನಿಸು ಇನಿಸನು ನೀಡು.
ಭಾರತ ಭೂಮಿಯಿದನು ಜನಕೆ
ಬದುಕುವ ದಾರಿಯ ತೋರುವ ದೀಪ
ಸ್ತಂಭವಾಗಿರಿಸು ಬಹಯುಗಕೆ.

– ಶ್ರೀನಿವಾಸ
ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ

(ಈ ಕವನದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಾಗಿ ಪುಟ ೩೨ ನೋಡಿ)

ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ

ಜನಪದ ವಿಚಾರದ ಓದುಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಂತಸ ತಂದ ಕ್ಷಣಗಳಿಗಿಂತ ದು:ಖ ತಂದ ದಿನಗಳು, ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡುತ್ತವೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸರಿದು ಹೋದ ವರ್ಷದ ಸಂತಸದ ಕ್ಷಣಗಳು ಒಂದೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತಿಲ್ಲ. ದು:ಖದ ದಿನಗಳು ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಬರತೊಡಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಖ್ಯವಾದುದು ಸುರೇಂದ್ರ ಕೌಲಗಿಯವರ ಅಗಲಿಕೆ. ೨೦೧೭ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ದು:ಖ ತಂದ ಕರಾಳ ವರ್ಷವಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಅಗಲಿ ಐದು ತಿಂಗಳಾದರೂ ಅವರು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳ, ಅವರು ಬರೆದು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಅವರ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಪೇಪರ ವೇಟ್, ಜನಪದ ವಿಚಾರದ ಹಳೆಯ ಸಂಚಿಕೆಗಳು, ಅವರ ಸುಂದರವಾದ ಅಕ್ಷರದ ಬರಹಗಳು ಹೀಗೆ ಒಂದೇ ಎರಡೇ ? ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಲು ? ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಜನಪದ ನಿಲಯದ ಹಜಾರದ ನೈರುತ್ಯ ಮೂಲೆಯ ಅವರ ಮೇಜು, ಅವರ ಕುರ್ಚಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅವರ ಮೇಜು, ಕುರ್ಚಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮೂಲೆಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮೈಸೂರಿನ ಯುವ ಛಾಯಾಗ್ರಾಹಕ ಇನೋಶ್ ತೆಗೆದ ಕೌಲಗಿ ದಂಪತಿಗಳು ಜೊತೆಗಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಭಾವಚಿತ್ರವೊಂದು ನೇತಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಸಲವೂ ಬೇರೆಯಾದ ಹಳೆಯ ನೆನಪೊಂದು ಸ್ಮೃತಿಪಟಲದ ಮೇಲೆ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಸುರೇಂದ್ರ ಕೌಲಗಿಯವರ ಅಗಲಿಕೆಯ ನಂತರ ಐದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲ ಜನಪದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೊರತಂದ ಗೆಳೆಯ ಕೆ.ಪಿ.ಸುರೇಶ ಅವರು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಜನಪದ ವಿಚಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೆಲವು ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಹೊರತಂದ ಅವರಿಗೆ ಜನಪದ ವಿಚಾರ ಬಳಗ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಜನಪದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊಸ ರೂಪ ನೀಡಲು ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿ. ಹೊಸ ವರ್ಷ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸನ್ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುವಾಡಲಿ.

ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನ ಮತ್ತು ನಾವು

ಸಂತೋಷ ಕೌಲಗಿ

೧೯೪೯ ನವೆಂಬರ್ ೨೬ ರಂದು ಸಂವಿಧಾನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕಾರ ಪಡೆದ ಭಾರತ ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನ ೨೬ ಜನವರಿ ೧೯೫೦ ರಂದು ರೂಢಿಗೆ ಬಂದಿತು. ೬೭ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅಧಿನಿಯಮಿಸಿ ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಬಹುಶ: ಅತ್ಯಂತ ಉದಾತ್ತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂವಿಧಾನ ನಮ್ಮ ದೇಶದ್ದೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಹೊರಟಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಉನ್ನತವಾದ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಸಂವಿಧಾನದ ಆಶಯವಾಗಿದೆ.

೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕುಖ್ಯಾತ ೪೨ ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಂದರು. ಮೂಲದಲ್ಲಿದ್ದ 'ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಂಪನ್ನ ಲೋಕತಂತ್ರಾತ್ಮಕ ಗಣರಾಜ್ಯ' ಎಂದು ಇದ್ದದ್ದನ್ನು 'ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮಭಾವದ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಾಷ್ಟ್ರ' ಎಂದು ಬದಲಿಸಿದರು. ೪೨ ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇ ವಿವಾದವಿರಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ತಂದ ಬದಲಾವಣೆ ಮೂಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಆಶಯದಿಂದ ನಾವು ಎಷ್ಟು ದೂರಸಾಗಿ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀವೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತಂದಿತು. ಆದರೆ ಅದೇ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಸಮಾಜವಾದಿ ಅಪಥ್ಯವಾಗತೊಡಗಿತು. ೧೯೯೧ ರಲ್ಲಿ ಪಿ.ವಿ.ನರಸಿಂಹರಾವ್ ಅವರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಆರ್ಥಿಕ ಉದಾರೀಕರಣದೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ತಿಲಾಂಜಲಿ ಹಚ್ಚುವ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಆಧಾರಿತ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಖಾಸಗಿ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ಬಂಡವಾಳಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಕೊಡತೊಡಗಿತು.

ದುರಂತವೆಂದರೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಜವಾದಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ದೇಶದ ಜನರ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಮೂಲಕ ಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ

ತಯಾರಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜವಾದ ಒಂದು ಆದರ್ಶ. ಹಾಗಾಗಿ ಆ ಆದರ್ಶದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಆಶಯವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯಲು ಸರ್ಕಾರಗಳು ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನಮ್ಮ ಮೊದಲ ತಲೆಮಾರಿನ ಒಂದಷ್ಟು ನಾಯಕರಿಗೆ ಅರಿವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಾಯಕರಿಗೆ ಸಮಾಜವಾದದ ವಿಚಾರವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೇತು ಬಿದ್ದಿರುವ ಮೂರು ತಲೆಮಾರಿನ ಹಿಂದಿನ ಅಜ್ಜನ ಫೋಟೋದಂತೆ ಕಾಣತೊಡಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಲ ಮನೆಯ ಗೋಡೆಗೆ ನೇತು ಬಿದ್ದಿರುವ ಆ ಫೋಟೋ ಯಾರದು? ಆ ಫೋಟೋ ದಲ್ಲಿರವು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹೆಸರೇನು? ಅವರಿಗೂ ನನಗೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಹೊಸ ತಲೆಮಾರು ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ನವ ನಾಯಕರು ಸಮಾಜವಾದಿ ಶಬ್ದದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು ಇಂದು ಅತಿಯಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಸಮತೋಲನವುಳ್ಳ ಸಮಾಜವೊಂದನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ವಾರ ಬಂದ ಒಂದು ಸುದ್ದಿಯಂತೆ ಈ ವರ್ಷ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಐ ಐ ಟಿ ಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅಂಕ ಪಡೆದು ಹೊರಬಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾಸಿಕ ಆದಾಯ ೧೨ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದ ಶೇ ೨೨ ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಬಡತನ ರೇಖೆಗಿಂತ ಕೆಳಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಆ ಜನರ ವಾರ್ಷಿಕ ಆದಾಯ ೧೧ ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಎಂದಾಯಿತು. ಮಾಸಿಕ ೧೨ ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಪಡೆಯುವವರು ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ ಮಾಸಿಕ ೯೦೦ ರೂ ಪಡೆಯುವವರು ಒಂದು ಕಡೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅತಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ಶೇ ೫ ಜನ ಈ ದೇಶದ ಶೇ ೬೮ ರಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತಿನ ಒಡೆಯರಾಗಿದ್ದರೆ, ಶೇ ೧೦ ಜನ ಶೇ ೭೬ ರಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತು ಉಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದಿ ಎಂದು ಇರುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾದರೂ ಏನು ? ಇದು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೆಸರೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಫೋಟೋದಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಇತ್ತ ಬಿಸಾಡಲೂ ಆಗದ ಅತ್ತ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಗದ ಸ್ಥಿತಿ. ಈ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೇಯದ ಉಳಿವಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ ಶ್ರೀಮಂತರ, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ, ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಕಂಪನಿಗಳ ಅಡಿಯಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಜನಶಕ್ತಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವತ್ತವಾಗದಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ದೇಶದ ಕನಸು ಕನಸಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದರ ನಡುವಿನ ಅಂತರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಸಂವಿಧಾನ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವಾದದ ಮುಂದುವರಿಕೆಯಾಗಿ ಇರುವ ಸರ್ವಧರ್ಮ ಸಮಭಾವದ ಮಾತಿನಿಂದ ಜನ ಮಾನಸವನ್ನು ಆದಷ್ಟೂ ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು

ಹೋಗುವ ಹುನ್ನಾರ ನಡೆದಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ತಿಳಿಸುವ, ಅದನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವಾತಾವರಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಬಹುಧರ್ಮಿಯರು ಅಲ್ಪಧರ್ಮಿಯರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡಣ್ಣನ ಧೋರಣೆ ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಮಗೇ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಧರ್ಮಿಯರ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹನೀಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಲ್ಪಧರ್ಮೀಯರು ದೇಶದ ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದಂತಹ ವಾತಾವರಣವೇ ದೇಶದಿಂದ ಮಾಯವಾಗತೊಡಗಿದೆ. ಅಲ್ಪಧರ್ಮಿಯರು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬಹುಧರ್ಮಿಯರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪೆ ಎಸೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ ಅಲ್ಪಧರ್ಮಿಯರು ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುವಂತೆ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳು ಅಲ್ಪಧರ್ಮೀಯರನ್ನು ತಮ್ಮ ಬೇಳೆ ಬೇಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಅಲ್ಪಧರ್ಮೀಯರು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಹಾವಿನಂತೆ ಬುಸುಗುಡ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಧರ್ಮ ಧರ್ಮಗಳ ನಡುವಿನ ಈ ಭಾರಿ ಕಂದಕವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು ಭಾರೀ ಸಾಹಸವೇ ಆಗಿದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಆಶಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರವರ ಧರ್ಮದ, ಆ ಧರ್ಮದ ಗುರುಗಳ ಆಶಯವೇ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಈ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಮಾನವ ಧರ್ಮದ ಕಡೆಗೆ ದೇಶವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಮಹಾ ನಾಯಕನೊಬ್ಬ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಿದೆ.

ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಶಬ್ದಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೂರನೆಯ ಶಬ್ದ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕತೆ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಗಣರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕನಸು ಕೂಡ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಸತೊಡಗಿದೆ. ದೇಶದ ಕೆಲವು ಕೈ ಬೆರಣಿಕೆಯಷ್ಟು ನಾಯಕರು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾಗತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಟೀಕಿಸುದಾಗಲೀ, ವಿಮರ್ಶಿಸುವ ದನ್ನಾಗಲೀ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರ ಹಿಂಬಾಲಕರು ಕಿರಿಕಿರಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿಪಾಯವಾದ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಅರ್ಥಕಳೆದು ಕೊಂಡಿವೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಡವರಿಗೆ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವಾಗ ಅವರ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೇ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಆದ್ಯತೆ ಇಂದು ನಾಳೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಪಡೆಯುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದೇ ಆಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಹಿತ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಈ ನಿಮಿಷದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಓಟು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವ

ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಾಯಕರು ದಾರ್ಶನಿಕರಾಗಿರದೆ ಕೇವಲ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಂದ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ಮೇಲ್ಪಂಕ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರಭುತ್ವ ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ಜನಪರ ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ಜನರ ಕನಸಿನ ಸರ್ಕಾರವಾಗಿರದೆ ಬೇರೆ ಯಾರದೋ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸರ್ಕಾರವೆಂಬ ಭಾವ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ನಿಜವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಜನರ ದನಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬೇಕು. ಇಂದು ವಿಕೇಂದ್ರಿಕರಣದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವ ಬದಲು ದೆಹಲಿಯನ್ನು ಬಲಪಡಿಸ ತೊಡಗಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮವಾದ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಬೇಕಿರುವ ಮೂಲಮಂತ್ರ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ವಿಕೇಂದ್ರಿಕರಣ. ಆದರೆ ಇಂದು ಪ್ರಜಾತಂತ್ರದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವಾಗತೊಡಗಿದೆ.

ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿನ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರುವಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕೈಜೋಡಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಇಂದು ಸ್ವಚ್ಛ ಭಾರತಕ್ಕೆ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಆದ್ಯತೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಸ್ವಚ್ಛತೆಗಿಂತ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ತುರ್ತಾಗಿ ಆಗಬೇಕಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ವೋದಯ ಮಂಡಲ

ಬೆಂಗಳೂರು

ದ್ವಿತೀಯ ಸರ್ವೋದಯ ಸಮಾಜ ಸಮ್ಮೇಳನ

ದಿನಾಂಕ ೩೦, ೩೧ ಜನವರಿ ೨೦೧೮

ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ, ತುಮಕೂರು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ದ್ವಿತೀಯ ಸರ್ವೋದಯ ಸಮಾಜ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಜನವರಿ ಮಾಹೆಯ ೩೦, ೩೧ ರಂದು ಸಿದ್ಧಗಂಗಾ ಕ್ಷೇತ್ರ, ತುಮಕೂರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋದಯ ಮಿತ್ರರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು ಕೋರಿದ್ದಾರೆ.

ಆಸಕ್ತರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗೆ :-

ಶ್ರೀ ಎಂ ಬಸವಯ್ಯ, ಸಮ್ಮೇಳನ ಸಂಚಾಲಕರು – ೯೪೪೮೮೩೭೫೫೧೭,

ಶ್ರೀ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ – ೯೮೮೦೧೯೮೯೬೮

ಇವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಜೆ.ಸಿ.ಕುಮಾರಪ್ಪ ; ಒಂದು ಪರಿಚಯ

ಕೆ.ಎಸ್. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

ಜೆ.ಸಿ.ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಗಾಂಧೀಯ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ. ಗಾಂಧಿಯವರ ಅರ್ಥ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಾತ್ವಿಕ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಒದಿಗಿಸಿದವರು. ಕೇವಲ ತಾತ್ವಿಕ ಚಿಂತನೆಗೆಷ್ಟೆ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮಿತಿಗೊಳಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕ ರೂಪ ಕೊಡಲು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೇ ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟವರು.ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಬದುಕು ಅತ್ಯಂತ ಆದರ್ಶದ್ದು. ತಾವು ನಂಬಿದ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಬದುಕಿದವರು. ಸುಮಾರು 60 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿದ ಅವರ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಬದುಕು ಇಂದು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಜನವರಿ 4 ಅವರ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ಲೇಖನ. ಇದನ್ನು ಗಾಂಧಿ ಚಿಂತಕರಾಗಿದ್ದ ದಿ.ಕೆ.ಎಸ್ ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯವರು ಬರೆದ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿ ೧೮೯೨ ಜನವರಿ ೪ ರಂದು ಜೋಸೆಫ್ ಕಾರ್ನಿಲಿಯಸ್ ಕುಮಾರಪ್ಪ ಜನಿಸಿದರು. ತಂದೆ ಎಸ್.ಡಿ. ಕಾರ್ಣಿಲಿಯಸ್ ಅಲ್ಲಿನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾಮಗಾರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನೌಕರರಾಗಿದ್ದರು. ಸಾಧಾರಣ ಮಧ್ಯ ವರ್ಗದ ಭಾರತೀಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮನೆತ್ನ ಅವರದ್ದು. ದೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರಪ್ಪ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಮಗು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ 'ಚೆಲ್ಲದೊರೆ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾಯಿ ತುಂಬಾ ವಾತ್ಸಲ್ಯಮಯಿ, ದೈವಭಕ್ತೆ. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದಸೇವಾ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಅಪಾರ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅದೇ ನೀತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದು. ಮಾತೃವಾತ್ಸಲ್ಯದ ಮೊದಲ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಲಿತ ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ಕುಮಾರಪ್ಪ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆದಿದ್ದಾರೆ. 'ಯಾವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥವೂ ಮಾಡಲಾರದಷ್ಟು ಪ್ರಭಾ ಅವರಿಂದ ನನ್ನ ಮೇಲಾಯಿತು.ನನ್ನ ಹೃದಯವನ್ನು ಹಸನು ಮಾಡಿದ ತಾಯಿ ಆಕೆ'

ತಾಯಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದರೆ ತಂದೆ ದಿನಚರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠುರ ನಿಯಮಬದ್ಧ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಕರ್ತವನಿಷ್ಠೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಧೀಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ನಿಲಿಯಸ್ ಬೆಳಗಿನ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯೂ ಹೇಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಿದರು. ' ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಲಿಕೆ ನಿಜವಾಗಿ ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಎಂದು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಎಲ್ಲ ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಒಡಹುಟ್ಟಿದರೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯುನ್ನತ

ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದು,ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಸ್ವದೇಶದ ಸೇವೆಗೆ ಮರಳಿದರು.ವೈದ್ಯಾದರು, ಸೇವಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾದರು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗಣ್ಯಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆಯ ತಪಸ್ವಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಡರು ಜೊಸೆಫ್ ಕುಮಾರಪ್ಪ.

ಕಡಲೂರಿನ ಸೆಂಟ್ ಜೊಸೆಫ್ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ ಮುಂದೆ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯುರೋಪಿಯನ್ ಶಾಲೆ ಸೇರಿದರು.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ತಂದೆಗೆ ಮದ್ರಾಸಿಗೆ ವರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ವೆಸ್ಲೆನ್ ಮಿಷನ್ ಕಾಲೇಜು ಕುಮಾರಪ್ಪ ನವರ ಸಾಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಯಿತು' ಅತ್ಯುತ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎನಿಸಿದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಅಮೇರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಸೋದರ ಸೋದರಿಯರ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಚೆಲ್ಲದೊರೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣದೊರೆಯಿತು. ಅವರೂ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದರ ಭರತನ್ನ ಕುಮಾರಪ್ಪ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ತೆರಳಿದರು. ೧೯೨೩ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನ ಅಕೌಂಟೆನ್ಸಿ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಐದು ವರ್ಷ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ಪದವಿ ಪಡೆದರು ಕುಮಾರಪ್ಪ. ಅವರ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದು ಲಂಡನ್ನಿನ ತಮ್ಮ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯೊಂದನ್ನು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರಿಗೆ ನೀಡಿತು. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜೀವನಶೈಲಿ ಇಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡರು. ಭಾರತದ ಜೀವನ ಶೈಲಿಗಿಂತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಜೀವನ್ ಶೈಲಿ ಉನ್ನತವಾದುದೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋದರು.

ಇತ್ತ ತಾಯ್ಗಿ ಎಸ್ತರ್‌ಗೆ ಮಗ ಎಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಿ ಬಿಡುವನೋ ಎಂಬ ಆತಂಕ. ಅವರು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಪನಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಮಗ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತು ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧಕರಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಉನ್ನತ ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದರಿಂದ ಡಾವರ್ಸ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸ ತೊಡಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಸಂಗದ ಹಂಬಲ ಅವರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಜೆ.ಸಿ.ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಅಣ್ಣ ಭರತನ್ ಕುಮಾರಪ್ಪ ಅಮೇರಿಕದ ಕೊಲಂಬಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಹೋದರ ಜೆ ಸಿ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರನ್ನು ಅಮೇರಿಕೆಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ವ್ಯಾಸಂಗ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಸಿರಾಕ್ಯೂಸ್ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಪದವಿ ಪಡೆದರು. ಕೊಲಂಬಿಯಾದ ಡಾ.ವಿಲಿಯಂ ವೆಕ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣಕಾಸು ವಿಷಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಬ್ರಿಟನ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿಗಳ ಪರವಾಗಿ ಭಾರತದ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ತೀವ್ರ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಇದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಮತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿದರು. ಪುಸ್ತಕಗಳು, ಲೇಖನಗಳು, ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿವೇಚಿಸಿ ' ಭಾರತದ ಬಡತನ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಣಕಾಸು ವ್ಯವಸ್ಥೆ' ಎಂಬ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದರು. ಬೌದ್ಧಿಕ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ, ಸಂಶೋಧನಾ ದಕ್ಷತೆ, ಪ್ರಚಲಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಕುರಿತು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಕುಮಾರಪ್ಪ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದರು. ಭಾರತದ ಆರ್ಥಿಕ ದಾಸ್ಯ ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿತು ಆದರೆ ಅದರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವ ಅನುಭವವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಗಮನ ಸೆಳೆದು ಮುಂದೆ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಬಾಳ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿಹೋದ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿಯಾಗಿಯಾದ ಘಟನೆ ಅವರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಯಿತು.

೧೯೨೯ ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಹುದ್ದೆಗಳು ದೊರೆತವು. ಉದ್ಯೋಗ ಪತಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ತಜ್ಞ ಸಲಹೆಗಾರರಾದರು. ಜೀವನವನ್ನು ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಸ್ತರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಭಾರತೀಯರಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ನಾಯಕರಾಗಿ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದಾಸ್ಯವನ್ನು ದೇಶದಿಂದ ಬೇರು ಸಮೇತ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಲು ಹೊಸ ಅಹಿಂಸಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಧ್ವರ್ಯುವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡಡೆಸಿದ್ದರು. ಅವರ ಜೀವನ, ಚಿಂತನ ,ಅಧ್ಯಯನ ಎಲ್ಲವೂ ಗ್ರಾಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿತ್ತು. ನಗರಗಳು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಗಳ ದಳ್ಳಾಳಿಗಳಾಗಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಗ್ರಾಮವಾಸಿಗಳನ್ನು ತುಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಪಥದೆಡೆಗೆ ಯುವ ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಸೆಳೆಯ ತೊಡಗಿದರು. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರೂ ಸಹ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಗಾಂಧಿಯವರಿಂದ ಆಕರ್ಷಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರಿಗೆ ತೋರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸಿದರು. ಆಗ ಗಾಂಧೀಜಿ ಅಹಮದಾಬಾದಿನ ಬಳಿ ಸಬರಮತಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಒಮ್ಮೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಗಾಗಿ ಮುಂಬೈಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರನ್ನು ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋದರು. ಆದರೆ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಅಂದು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗಾಂಧಿಯವರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪ್ಯಾರೇಲಾಲರನ್ನು ಕಂಡು ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಅವರ ಕೈಗಿತ್ತು ಇದನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಗಾಂಧಿ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸವನ್ನೂ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮದ ದೊಡ್ಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಓದಲು ಸಮಯವಾಗಲೀ, ಇಚ್ಛೆಯಾಗಲೀ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೊಂಡು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಆವರಿಗೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕಾದಿತ್ತು. ಕುಮಾರಪ್ಪ ನವರು ಒಬ್ಬ ಆರ್ಥಿಕ ತಜ್ಞರಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಗ್ರಾಮಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ದಿವಾಳಿತನವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಗಾಂಧಿ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರಾರೇಲಾಲರಿಂದ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬಂತು. ಅದರಲ್ಲಿ ೧೯೨೯ ಮೇ ಮಾಹೆಯ ೯ ನೇ ತಾರೀಖಿನಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ೨.೩೦ಕ್ಕೆ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಸಬರಮತಿಗೆ ಬರಲು ಕೋರಿದ್ದರು. ತನ್ನಂತಹ ಚಿಕ್ಕವನಿಗೆ ಗಾಂಧಿ ತೋರಿದ ಮನ್ನಣೆ ಕಂಡು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಬೆರಗಾದರು.

೯.೫.೧೯೨೯ ರಂದು ಗೊತ್ತು ಪಡಿಸಿದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆಯೇ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಸಬರಮತಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಅತಿಥಿ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ತಂಗಿದರು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ನಡವಳಿಕೆಯ ಈ ಆಧುನಿಕ ಪದವೀಧರನಿಗೆ ಆಶ್ರಮದ ಗುಡಿಸಲುಗಳು ಸಹ್ಯವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ತೀರಾ ಸರಳ. ತಮ್ಮ ಕೈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕುಮಾರಪ್ಪ ಹೊರಗೆ ಬಂದರು. ಭೇಟಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಮಯವಿತ್ತು. ಆಶ್ರಮದ ಸುತ್ತ ನಡೆದಾಡಿದರು. ಒಂದು ಹೊಸ ಮಂದ ಮಾರುತ ಅವರ ಒಳ ಹೊರಗನ್ನು ತುಂಬಿ ನಿಂತಂತಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ಗಾಂಧೀ ದರ್ಶನದ ವಿವರ ಓದಿ:-

'ಆಶ್ರಮದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟೆ. ಸಗಣಿಯಿಂದ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿ ಸಾರಿಸಿದ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಮುದಕನೊಬ್ಬ ಕುಳಿತು ಚರಕದಿಂದ ನೂಲುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಚರಕವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲು. ನೂಲುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಮುದುಕನ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಊರುಗೋಲಿನ ಮೇಲೆ ಬಗ್ಗಿನಿಂತು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಆತ ನೂಲುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಮುದುಕ ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸರಿಯಾಗಿ ಎರಡೂವರೆ ಗಂಟೆ ಆಯಿತು. ಆ ಮುದುಕ ತನ್ನ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿದ. ಮಂದ ಹಾಸ ಬೀರಿ ' ನೀವು ಕುಮಾರಪ್ಪ ನವರೇ ' ಎಂದಾಗ ನನಗೆ ಗರಬಡದಂತಾಯಿತು. ಇವರೇ ಗಾಂಧಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಸಿಲ್ಕ್ ಸೂಟನ್ನು ಗಮನಿಸದೇ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೂರಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆ. ಕಾಲನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕುಳಿತೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಒಬ್ಬ ಆಶ್ರಮವಾಸಿ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ತಂದರು. ಮೇಲೆಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರು ಗಾಂಧಿ. 'ಉಂಟೇ ! ನೀವು ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ನಾನು ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಲು ಆದೀತೆ' ಎಂದೆ. ಮಾತು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಗಾಂಧಿ ' ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧ ಓದಿದೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದರು' ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗವೇ ಸಿಕ್ಕಂತಾಯಿತು. ನಂತರ ಅವರ ಸಹಜ ನಗುವಿನೊಡನೆ , 'ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಪೀಠದ ಕುಲಪತಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ.ಅವರಾರು ಗೊತ್ತೆ? ಇದೀಗ ಕುರ್ಚಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ ಅವರು. ಅವರ್ಯಾರೆಂದರೆ ಕಾಕಾ ಕಾಲೇಲ್ಕರ್ ಎಂದರು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನಮಿಸಿತು.

ಈ ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಸರಳತೆ, ನೇರ ಸತ್ಯ ನಿಷ್ಠ ಮನೋಧರ್ಮ, ಕುಮಾರಪ್ಪನವರನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿತು. ಈ ಮಹಾನುಭಾವನ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು, ಗ್ರಾಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮುಂದುವರೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿಂದಾಚೆ ಅವರ ಬಾಳಿನ ರೀತಿಯೇ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕುಮಾರಪ್ಪ ಕೊಲಂಬಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಡಾ.ಡಾವನ್ ಪೋರ್ಟ ಅವರ 'ಲಾಭ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತ' ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದರು. ವಿಚಾರಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ವಾದಿಸಿದರು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ನೈತಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳಿಗೆ ತಿಲಾಂಜಲಿಯಿತ್ತು ಭಯಂಕರ ಶೋಷಣೆ ಮತ್ತು ಹಿಂಸಾಚಾರಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಸಾಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಘೋರ ಅಪರಾಧ ಎಂದರು. ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದರೂ ಕೊನೆಗೆ ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ಮೇಧಾವಿ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಮೊದಲ ಸ್ಥಾನವಿತ್ತರು. ಕೇವಲ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದುಡಿಯುವ ಯಂತ್ರವಾಗುವ ಮಾನವನು ರಾಕ್ಷಸ ಗುಣಗಳಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಲೋಕ ಕಂಟಕನಾಗುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ರೂಢಿಮೂಲವಾಯಿತು. ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಹಣ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ದಾಹಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಭಯಂಕರ ಹಿಂಸೆಗೆ ಲೋಕವನ್ನು ಗುರಿ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸಿದರು.

೧೯೩೪ರಲ್ಲಿ ಬಿಹಾರದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಭೂಕಂಪ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಅತ್ಯಗಾಧ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಸತ್ತರು. ಊರು ಊರುಗಳೇ ನಾಶವಾದವು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಕ್ಕಳು ಅನಾಥವಾದವು. ದೇಶಕ್ಕೆ ದೇಶವೇ ದು:ಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಗಾಂಧೀಜಿ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬಿಹಾರಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಬಿಹಾರದ ಈ ದುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯದ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಜಮ್ನಲಾಲ ಬಜಾಜ್ ಅವರನ್ನೂ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿದರು. ಧನಸಹಾಯ, ಬಟ್ಟೆಬರಗಳು, ಧಾನ್ಯ, ಔಷಧ ಇತರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹವಾದವು ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ೩೭ ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ದಾನದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹರಿದುಬಂದಿತು . ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಒಂದು ಬಿಡಿಗಾಸು ಅತ್ತಿತ್ತ ಆಗದೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹಣ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಬರೆದ 'ಶಾಶ್ವತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ' ಮತ್ತು 'ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರ ಚಳುವಳಿ ಏಕೆ ? ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

ಗಾಂಧಿ ನಿಧನರಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ನಿಧಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಸ್ಮಾರಕ ನಿರ್ಮಿಸಲು ಅತ್ಯುನ್ನತ ರಾಷ್ಟ್ರಮಟ್ಟದ ನಾಯಕ ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಗೊಂಡಿತು. ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಜನರ ಈ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆಗೆ ಕುಮಾರಪ್ಪ ಹೋದರು. ಅವರ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. 'ಗಾಂಧಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೂಡಿಸಬೇಡಿ. ಬದಲಾಗಿ ಗಾಂಧಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆ ಇರುವುದಾದರೆ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಗ್ರಾಮ ಸೇವಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ. ರಾಜಕೀಯ ತುಮುಲಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರದೆ ಏಕ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪುನರ್ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗೋಣ ಎಂದರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜವಹರಲಾಲ್, ಸರ್ದಾರ್ ಪಟೇಲ್, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಮೃತ್ ಕೌರ್, ಮೌಲಾನಾ ಅಜಾದ್‌ರವರು ರಾಜಕೀಯದಿಂದ ಹೊರಗುಳಿದಿ ಜನತೆಯ

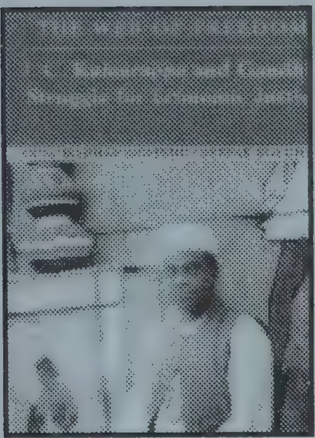
ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ಗಾಂಧಿ ಮಾರ್ಗದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ಶ್ರಮಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿಜವಾದ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕವಾದೀತು ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ವೈಚಾರಿಕ ತುಮುಲ ಉಂಟಾಯಿತು. ತತ್ವಶ: ಈ ಮಾರ್ಗ ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಸಹಮತವಿಲ್ಲದೆ ಅ ಸಲಹೆ ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಗಾಂಧಿ ಸ್ಮಾರಕ ನಿಧಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಮಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸ್ಮಾರಕಗಳ ದಾರಿಯನ್ನೇ ಅದು ಹಿಡಿಯಿತು. ಶಾಸನ ಶಕ್ತಿ , ಧನ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕ್ರಮೇಣ ಗಾಂಧಿ ಪ್ರಣೀತ ಗ್ರಾಮ ರಾಜ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗುತ್ತಲೇ ಸಾಗಿತು. ಅಂತೆಯೇ ಗಾಂಧಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದ ಜಾಗ್ರತಿಯೂ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಕುಮಾರಪ್ಪ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲೇ ನಿಂತರು. ವಿಶ್ವಶಾಂತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸತೊಡಗಿದರು. ೨ನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ನಂತರ ೩೦ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ಮತ್ತು ರಷ್ಯದ ಸಾಮ್ಯವಾದಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಧ್ಯದ ಭಯಾನಕ ಘರ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತು. ಶಾಂತಿಪ್ರಿಯರು ವಿಶ್ವದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಭಯಂಕರ ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರಗಳ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಕಂಡು ವಿಹ್ವಲರಾದರು. 'ಯುದ್ಧ ರಹಿತು ಮಾನವ ಸಮಾಜ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಧುಮುಧುಮಿಸಿತು. ಆದರೆ ಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಶೋಷಣೆಗಳಿಂದ ಬೆಳೆದು ನಿಂತಿದ್ದ ರಾಷ್ಟ್ರಾಡಳಿತ ಶಕ್ತಿಗಳು ಕೇಂದ್ರಿತ ಉತ್ಪಾದನಾ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವೇಶ, ಸೇಡು, ಪ್ರತಿಕಾರ, ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯದ ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೇ ಬೆಳೆಸಿತು. ವಾಮಪಂಥೀಯ ಸಾಮ್ಯವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರದ ಬಲದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಗ ಸಂಘರ್ಷವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದವು. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಈ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಾಂಧಿವಿಚಾರ ಮಾರ್ಗದ ಮಾನದಂಡದಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿದರು. ಯುದ್ಧರಹಿತಿ ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಇರುವುದ ಒಂದೇ ದಾರಿ ; ಅದು ಗಾಂಧೀ ಪ್ರಣೀತ ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಎಂದು ವಿಶ್ವಶಾಂತಿ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಯುತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು. ೧೯೬೦ ರಲ್ಲಿ ಅವರ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಉಲ್ಬಣಿಸಿತು. ಮದರಾಸಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಾಗಿ ಹೋದರು. ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಬೇಕಾಯಿತು. ಅದೇ ವರ್ಷ ಜನವರಿ ೩೦ರಂದು ತಮ್ಮ ಗುರು ಗಾಂಧೀ ಯವರ ಹನ್ನೆರಡನೇ ಪುಣ್ಯತಿಥಿಯಂದು ಜೋಸೆಫ್ ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥರಾದರು. ಅವರ ನೆನಪು ಅಹಿಂಸಾ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ವಿಶ್ವ ಕುಟುಂಬ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿತು.*

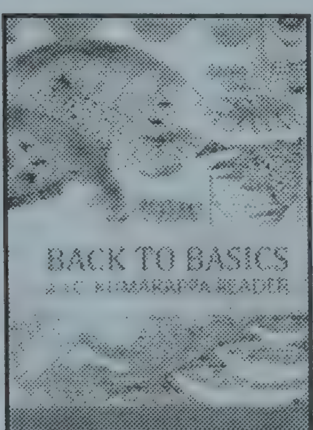
ಕುಮಾರಪ್ಪ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಕುಮಾರಪ್ಪ ನವರ ಬಗ್ಗೆ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಒಂದನೆಯದು ವೇಣು ಮಾಧವ ಗೋವಿಂದು ಮತ್ತು ದೀಪಕ್ ಮಾಲಘಾನ್ ಅವರು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವ 'ದಿ ವೆಬ್ ಆರ್ಫ ಫೀಡಂ' ಪುಸ್ತಕ. ಕುಮಾರಪ್ಪ ನವರ ಬದುಕು, ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ವಿದ್ವತ್ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪುಸ್ತಕ. ೩೭೦ ಪುಟದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಆಕ್ಸಫರ್ಡ

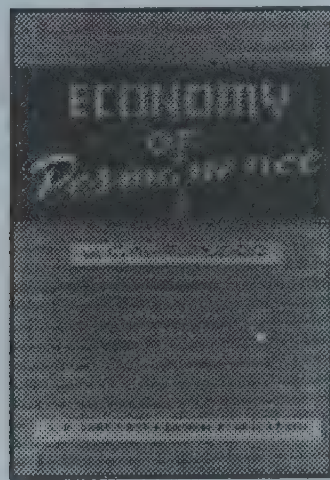
ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿ ಪ್ರೆಸ್ ನವರು ೨೦೧೬ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಲೆ ರೂ.೮೯೫. ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಓದಲೇ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ ಇದಾಗಿದೆ.

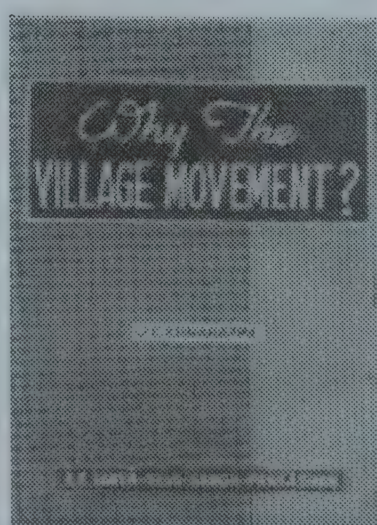
ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕವೆಂದರೆ ೨೦೧೧ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಂಡ 'ಬ್ಯಾಕ್ ಟು ಬೇಸಿಕ್' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ನೀಲಗಿರಿಯ ಒಡೆಸ್ಸಿ ಪ್ರಕಾಶನದ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಕುಮಾರಪ್ಪ ನವರು ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಲೇಖನಗಳ ಸಂಗ್ರಹ. ಅವರ ಇಡೀ ಬರಹವನ್ನು ಐದು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿ ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ಆ ಐದು ವಿಭಾಗಗಳು ಹೀಗಿವೆ. ೧. ಸ್ವಾತಂತ್ರದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಡೆಗೆ ೧. ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕೀಯ ೩. ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳು, ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕøತಿ ೪. ಕೈಗಾರೀಕರಣ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ರಾಜಕೀಯ ೫. ಧರ್ಮ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವಶಾಂತಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಂದು ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣ ಲೇಖನಗಳಾಗಿದ್ದು ಇಂದಿಗೂ ಅವರು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಏಕೆಂದು ಈ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಲೇಖನಗಳು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ದೂರದೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ೪೩೦ ಪುಟಗಳ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕುಮಾರಪ್ಪನವರ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಅರಿಯ ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗುವ ಪುಸ್ತಕ. ಬೆಲೆ ರೂ ೭೫೦ .

ಕುಮಾರಪ್ಪನವರು ಸ್ವತ: ಬರೆದಿರುವ

ಮಹತ್ವದ ಪುಸ್ತಕ 'ಇಕಾನಮಿ ಆಫ್ ಪರ್ಮನೆನ್ಸ್' ಇದು ಅವರ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದ ಪುಸ್ತಕ. ಅಶಾಶ್ವತ ಆರ್ಥಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಅತಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ಜನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ತುಮುಲ ಒಂಟಾಗಿರುವಾಗ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಶಾಶ್ವತ ನೆಲೆ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ 'ಶಾಶ್ವತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ' ವನ್ನು ಜನಪದ ಸೇವಾ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ . ಬೆಲೆ ರೂ ೩೫. ಅವರ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ' ವೈ ದಿ ವಿಲೇಜ್ ಮೂಮೆಂಟ್' ಪುಸ್ತಕ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದವಾದಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಪ್ರತಿಯೂ ಲಭ್ಯವಿದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನವ ಜೀವನ ಟ್ರಸ್ಟ್ ನವರು ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.*

ಕರಕುಶಲ ವಸ್ತು ಕೇವಲ ವಸ್ತು ಅಲ್ಲ

–ಟಿ.ಎಂ.ಕೃಷ್ಣ

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಾಗಿ ಕಣದಲ್ಲಿ ಜಿ.ಎಸ್ ಟಿ ವಿರೋಧಿ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಭಾವಾನುವಾದ

ಮಾನ್ಯರೇ,

ಇಂತಹ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಆಂದೋಲನ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವವಾದ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ವಂದನೆಗಳು. ಅನೇಕಾನೇಕ ಕಲಾವಿದರು, ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳು, ನೇಕಾರರು, ರೈತರು ಹೀಗೆ ಮುಂತಾದವರ ಕರೆ ಈ ಆಂದೋಲನವಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಈ ರೀತಿಯ ಕರೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರರಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಈ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ದನಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದು ಇಂದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ದೂರವಾದುದು ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲವಾದುದು ಏನಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಮಗೆ ನಿಕಟವಾದುವೇ ಆಗಿವೆ.

ಜ್ಞಾನ ಎಂಬುದು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದರ ಆಧಾರವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಕೆಲಸವನ್ನು, ಒಬ್ಬ ಕುಶಲ ಕರ್ಮಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು, ಒಬ್ಬ ನೇಕಾರನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅದು ಒಂದು ಜ್ಞಾನದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೆಲಸ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂದು ಸಮಾಜ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದು ನಮಗೆ ಬದುಕಲು ಬೇಕಾದ ಜ್ಞಾನ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇರುವಿಕೆಯ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ಬಟ್ಟೆ ಮಾಡುವ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ದಿನ ನಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದು ಮಾನವನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜವಾದ ಜ್ಞಾನ. ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೇಹ, ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಇತರರೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಒಡನಾಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ನಾವು ತಿನ್ನುವ ಆಹಾರವೇ ಅಗಲಿ, ನಾವು ಧರಿಸುವ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಆಗಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ನಾವು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಜ್ಞಾನದ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ, ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣ ಬರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಹಿನಿಯ ಸಮಾಜ ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ಜ್ಞಾನ ಎಂಬದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಅಲ್ಲ.

ಇಂದು ನಾವು ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಶ್ರಮವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ಶ್ರಮ ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇವೋ ಅದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾವು

ಜ್ಞಾನ ಎಂದು ಕೊಂಡಿರುವುದು ಶ್ರಮ ಆಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೋ ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಅದಕ್ಕೊಂದಿಷ್ಟು ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಲಗತ್ತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನದಂತೆ 'ಕುಟಾ' ಎಂಬ ಕಲೆಯಿದೆ. ಅದರ ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು 'ಶ್ರಮ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನಂತಹ ಒಬ್ಬ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಗೀತಕಾರ ನನ್ನ ಕಲೆಯನ್ನು 'ಶ್ರಮ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಅದನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ 'ಜ್ಞಾನ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಭಿನ್ನತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನವರನ್ನೂ, ಕಲೆಯನ್ನೂ, ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನೂ, ಕೃಷಿಯನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ.

ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಜಿ.ಎಸ್ ಟಿ ವಿರೋಧವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು, ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಗೊಂದು ಹೊಳಪು ಪಡೆಯಲು ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಹೋರಾಟ ಜಿ.ಎಸ್.ಟಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅದರೊಂದಿಗೆ ಅಂತ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ೬ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ನೋಡುವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ, ಅವರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ , ಅವರ ಕೌಶಲ್ಯ ಮತ್ತು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಗ್ರವಾದ , ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಬರದಿದ್ದರೆ ಈ ರೀತಿಯ ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮೆದುರಿಗೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಸಂಗೀತ ಕೈ ಉತ್ಪನ್ನವೇ ?

ಇದೊಂದು ತಾತ್ವಿಕವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಾವು ಬಳಸುವ ಖಂಜರ ಕೈಯಿಂದ ತಯಾರಾಗಿದ್ದು, ಪಿಟೀಲು ಕೈ ಯಿಂದ ತಯಾರಾಗಿದ್ದು, ಮೃದಂಗ ಕೈಯಿಂದ ತಯಾರಾಗಿದ್ದು ಅಂದರೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಅಕ್ಷರಶ: ಕೈಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದು. ಕೈಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು ಎಂಬುದರ ಹಿಂದೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಕಲ್ಪನೆ ಇದೆ. ಕೈಯಿಂದ ತಯಾರಾದ ಉತ್ಪನ್ನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟಕದಲ್ಲೂ, ತಯಾರಿಕೆಯ ಹಂತದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲೂ, ತಯಾರಕನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ವಸ್ತುವಿನ ಕಡೆಗೆ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಗೀತವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಖರೀದಿಸುವ ಕೈ ಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉತ್ಪನ್ನವೂ ಅದರ ಉತ್ಪಾದಕನು ಖುದ್ದಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಯಂತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರ ಗುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೈ ಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲೂ ಮನುಷ್ಯನ ಆತ್ಮವಿದೆ. ಮೃದಂಗವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೃದಂಗ ತಯಾರಾದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೃದಂಗವೂ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು ಮತ್ತು ಭಿನ್ನವಾದುದು ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಚರ್ಮವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡುವಾಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮೃದಂಗ ವಾದಕ ಅದನ್ನು ನುಡಿಸಿದಾಗ ಆ ನಾದ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಬಳಸುವ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವು 'ಪುನರಾವರ್ತನೆ' ಮತ್ತು 'ಗಾತ್ರ' ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಗಾತ್ರ ಮತ್ತು ಆ ಕೆಲಸದ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಿಂದಷ್ಟೆ ಸಮಾಜ ಉಳಿಯಬಲ್ಲದು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಸಮಾಜಿಕ ಜಗತ್ತಿನವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಕೆಲಸದ ಗಾತ್ರ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಂಬಿಕೆ. ಅಂದರೆ ಕಂಪನಿ ದೊಡ್ಡದಾದಷ್ಟು ಅದು ಭದ್ರ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ.

ಕೈ ಉತ್ಪನ್ನ ಅಂದರೆ ಗಾತ್ರದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಲ್ಲ, ಕೈ ಉತ್ಪನ್ನ ಆ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದುದು. ಅದು ವ್ಯಕ್ತಿ ವಿಶೇಷತೆಯ ತತ್ವ, ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ತತ್ವ. ಕಡೆಗೂ ಕೈ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ನೀವು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಖಾಸಗಿತನದ ಬಗ್ಗೆ ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೈ ಉತ್ಪನ್ನ ಎಂದರೆ ಆ ತೀರ್ಪಿನ ಹುರುಳೇ ಆಗಿದೆ.

ಕಡೆಗೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಜೀವನೋಪಾಯ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜೀವನೋಪಾಯ ಎಂದರೆ ಏನು ? ಜೀವನೋಪಾಯ ಎಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿ ಅದು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಹಣ ಮಾಡಲು ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಹಣ ಎಂಬುದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಮೀನುಗಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಂಪನಿಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಮೀನುಗಾರರ ವೃತ್ತಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನದಿಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ, ಕಿನಾರೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ, ಮೀನುಗಳೂ ನಾಶವಾದವು, ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಳಾಯಿತು. ಆದರೆ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಏನಾಗಿದೆ ? ಜೀವನೋಪಾಯ ಎಂದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಮಗೆ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ನಾವು ಹೇಗೆ ಬುದಕುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೂ ಆಗಿದೆ. ಜೀವನದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜೀವನೋಪಾಯ ಇದೆ. ಜೀವನೋಪಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಣ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಜನ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದಾರೆ, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಿಂದ ಹಣ ಬರದಿದ್ದರೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಯಾಕಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ? ಅದು ಬದುಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನೋಪಾಯ ಎಂಬುದು ಬದುಕುವ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಜೀವನೋಪಾಯ ಎಂಬುದು ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನು ನಡೆಸುವ ಸಂವಾದವಾಗಿದೆ, ಜೀವನೋಪಾಯ ಎಂಬುದು ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದರೊಂದಿಗೂ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಜೀವನೋಪಾಯವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯುವವರಗೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಸ್ವತಂತ್ರದ ಸಾರ ಎಂದು ಅರಿಯುವವರಗೆ, ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಚೆಕ್ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಜೀವನೋಪಾಯದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆನರು ಭಿನ್ನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸುಸ್ಥಿರತೆ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬದುಕಬೇಕು. ಅವರು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಬದುಕಲು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಬಲವಾದ ವಿವಿಧ ಜೀವನೋಪಾಯಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂದು ನಾವು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಿ ಎಸ್ ಟಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಜನರಿಗೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ, ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಸಹಾಯ ಸಂಘಗಳ ಉಳಿವಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಬಹಳ ಸಲ ಕರಕುಶಲ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಎತ್ತಿದಾಗ ಜನರು ನಗರಗಳ ಬಾಟಿಕ್ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಗರದ ಬಾಟಿಕ್ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಅವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದಕಷ್ಟೇ ಅವು ಸುಂದರವಾಗಿಲ್ಲ ಅವು ನಾವು ಬದುಕಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡಿರುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವು ಸುಂದರವಾಗಿವೆ.*

ಟಿ.ಎಂ.ಕೃಷ್ಣ : ಈ ತಲೆಮಾರಿನ ಖ್ಯಾತ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತಕಾರ. ಅವರು ಕೇವಲ ಸಂಗೀತಕಾರರಾಗಿರದೆ ಒಬ್ಬ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಚಿಂತಕರಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವನ ಬದುಕನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ

ದಿ ೪.೧.೨೦೧೮ ರಿಂದ ೭.೧.೨೦೧೮ ರವರಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಕುರಿತ ರಾಜ್ಯ ಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಾಗಾರವನ್ನು ಹೊಸ ಜೀವನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶಿಬಿರದ ಸಂರಚನೆ: ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಮತ್ತು ಯುವ ಚಿಂತಕರು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ೨ ಗೋಷ್ಠಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಆಯ್ದ ಮಹತ್ವದ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಚಿತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಯಾರು ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು?

ಗಾಂಧಿ, ಕುಮಾರಪ್ಪ, ಪರಿಸರ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಜೀವನ ಶೈಲಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ೨೦ ವರ್ಷ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವರು ಈ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು. ಶಿಬಿರದ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೂ ಇರುವುದು ಕಡ್ಡಾಯ. ಒಟ್ಟು ಶಿಬಿರಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ೩೦ ಕ್ಕೆ ಮಿತಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶಿಬಿರ ಶುಲ್ಕ : ರೂ ೨೦೦೦/- (ಊಟ, ವಸತಿ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸೇರಿ)

ಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು : ಎಚ್.ಎಸ್. ದೊರೆಸ್ವಾಮಿ, ಡಿ.ಎಸ್.ನಾಗಭೂಷಣ, ಪ್ರಸನ್ನ, ದೀಪಕ್ ಮಲಘಾಣ್, ಕೆ.ಮನು, ಸಂತೋಷ ಕೌಲಗಿ, ಅನಂತಶಯನ, ಜಗದೀಶ ಕೊಪ್ಪ, ಅಶೋಕ ರಾವ್, ಕೆ.ಪಿ.ಸುರೇಶ, ಯು.ಎನ್.ರವಿಕುಮಾರ. ಸುಮನಸ್.

ಆಸಕ್ತರು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : ವಿಠಲ್ ಗೊಡಾಚಿ,
ದೂ : ೭೮೨೯೪೮೯೧೪೭/ ೯೯೦೦೫೩೭೪೩೪
janapada@yahoo.com

ಅನ್ವೇಷಿಯ ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಹೊಸ ಜೀವನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷ

– ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್ ಬಿ . ವಿ

"ಉಳಿ ಪೆಟ್ಟನ್ನ ಏಟು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಕಲ್ಲು ಮೂರ್ತಿ ಆಗೋದಿಲ್ಲ, ನೇಗಿಲು ಉಳೋದನ್ನ ನೋವು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಭೂಮಿಯೂ ಫಲ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ" ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ 'ನೇಗಿಲು ಹಿಡಿದು ನೆಲವನ್ನು ಉಳುಮೆ ಮಾಡುವುದೇ ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ಅದು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದು' ಎಂಬ ಸಂತೋಷ ಕೌಲಗಿಯವರ ನೇರನುಡಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು, ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಕೂತು, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದರ ಒಳರ್ಥವನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಲಿಸಿ ಕಸಿವಿಸಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ವರ್ತನೆವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಸಹಪಾಠಿ ಮಿತ್ರರ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗೆ ರೇಜಿಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರಿಯ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಲಾಲ್ ಬಹದೂರ್ ಮೇಲುಕೋಟೆಗೆ ನೀಡಿದ ಆ ಮೂರನೇ ಭೇಟಿ ೩೬೫ ದಿನಗಳ ಒಡನಾಟಕ್ಕೆ ನಾಂದಿಹಾಡಿತು. ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಚರ್ಚೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯ ಜನಪದ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರುತ್ತಿರುವ ಮೊದಲ ಶಿಷ್ಯ (ಫೆಲೋ) ಎಂಬ ಹೆಮ್ಮೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ರಾಮಾನುಜರ ಅರಣ್ಯವಾಸಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಎದುರಾಯಿತು, ವಿವಿಧ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರನಾದ ಬಹದ್ದೂರ್ ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸುವಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾದ.

ಮೇಲುಕೋಟೆಯಂತಹ ಐತಿಹಾಸಕ ತಾಣದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ಬಹಳ ಖುಷಿಯ ವಿಷಯ, ಆದರೆ ಅದು ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಹಾಗೂ ೨ ದಿನಗಳ ನಂತರ ತೆರಳುವ ನೆಂಟರಂತೆ ಆಗಿದ್ದರೆ ಆ ಸಂತೋಷ ಮತ್ತಷ್ಟು ದಿನ ಅಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವವರೆಗೆ ಉಳಿದಿರುತ್ತಿತ್ತೇನೋ, ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿದ ಕಾರಣ ಅದು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರಣ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಅಗಲಿ ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ಉಳಿಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ಅದೇ ಮೊದಲು.

ದಿನನಿತ್ಯದ ನನ್ನ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದೊಡನೆ ನನ್ನ ದೇಹದ ಉಭಯಕುಶಲೋಪರಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ್ದ ಉಪಹಾರಗೃಹಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ ಉಪಹಾರ ಸೇವಿಸಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಹಾರವನ್ನೇ ಬುತ್ತಿಕಟ್ಟಿ ಹೊರಡುವುದು. ಮೇಲುಕೋಟೆಯಿಂದ ೬ ಕಿ.ಮೀ ದೂರವಿರುವ ಜನಪದ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ಅಂಗವಾದ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಭಾಗವಾದ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ತರಬೇತಿ, ಕೆಲಸ, ಗುರಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ನೆರವೇರಲು ಇದ್ದಂತಹ ಸುಮಾರು ೪೦ ಎಕರೆಯ, ಕಾಡಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತಿದ್ದ ಹಸಿರಿನ ಹೊದಿಕೆಯಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಂತಹ, ಕುವೆಂಪುರವರ "ಮಲೆನಾಡಿನ

ಚಿತ್ರ"ದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾದ ವಿವರಣೆಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವಂತಹ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಹೊಸ ಶೈಲಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗೋಪಾದಿಯಾದ ಹೊಸಜೀವನ ದಾರಿ ಕೇಂದ್ರ.

ಹೊಸಜೀವನ ದಾರಿಯ ನೇಯ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆಯ ನೇಯ್ಗೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಆ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸದೃಢಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರೇರೇಪಿತ ಗುರಿ, ಸ್ವಯಂ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಲು ಸುಮಾರು ಎರಡು ತಿಂಗಳುಗಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು. ಸಹದ್ಯೋಗಿ/ತರಬೇತುದಾರ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಹತ್ತು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡೆ, ಅದನ್ನು ತಾತ್ವಿಕ ಮತ್ತು ಪರಿಸರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ತಲೆಗೆ ತುಂಬುವ ಕೆಲಸವೆಸಗಿದ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗುರಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೊಣಚುಗೊಳಿಸಲು ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಮತ್ತು ಸಂಘಟಿತರಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸುಮನಸ್ ಕೌಲಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರೆ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಜಲಸಂಪನ್ಮೂಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಯುತ ರವಿ, ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಮತ್ತು ಪರಿಸರ ಹಿತೈಷಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಮನು, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಯುತ ಕೆ.ಪಿ. ಸುರೇಶ್, ಪರಿಸರ ವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಸಂತೋಷ್ ಕೌಲಗಿ, ಮೂಲಶಿಕ್ಷಣದ ಶಿಕ್ಷಕರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಸುಘೋಷ್ ಕೌಲಗಿ ಇವರುಗಳಿಂದ ಯಥೇಚ್ಚವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಕಲಿತ ರೂಪುರೇಷಗಳು ವಿವಿಧ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಾಣುವ ಪರಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟವು.

ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರೆಂದೇ ನಾನು ಭಾವಿಸಿರುವ ಮತ್ತು ನಾ ಕಂಡ ಗಾಂಧಿಯವರ ಮೂರ್ತರೂಪವಾಗಿದ್ದ ಸುರೇಂದ್ರ ಕೌಲಗಿಯವರಿಂದ (ದಾದ) ಏಕಲವ್ಯನಂತೆ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದೆ. ಎಲ್ಲರ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ನಡೆನುಡಿಗಳು ನನಗರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ಬೇಗವಾದರೂ ಅದನ್ನು ಅನುಕರಿಸಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಬಹಳ ಅಪರೂಪದ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದು ಈಗಲೂ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಒಡನಾಟವನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡರೆ ಮೈಜುಂ ಎನ್ನುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಅರಿವು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಜಾರದಂತೆ ಜಾಗೃತಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಳಗಿನ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ನನ್ನ ಯೋಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಅಹಿಂಸಾತ್ಮಕ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಜೊತೆಯಾಯಿತು. ಸಮಾಜದ ಒಳಿತು ಕೆಡಕು, ಅರ್ಥ-ಅನರ್ಥಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿತು. ನಿಜವಾದ ಮೂಲಶಿಕ್ಷಣದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಿತು.. ಸಾಗರದ ಚರಕ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಸೇವಾಗ್ರಾಮ, ಪವನಾರ್ ಮತ್ತು ಜಲಗಾವ್‌ನ ಗಾಂಧಿತೀರ್ಥದ ಭೇಟಿಯ ಅನುಭವಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸನಾದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಏರಿತಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಸಿದ್ದು ಬಹಳ ಅನಿರೀಕ್ಷತವಾದದ್ದು, ಅದರಿಂದ ಕಲಿತ ಪಾಠ ಹಲವು. ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವೂ ಮತ್ತು ಯಾವ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಪಂಡಿತರು ಕಲಿಸದ ನೀತಿಯುತವಾದ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿರ ಜೀವನಶೈಲಿಯನ್ನು ಜನಪದ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಭೋದಕ ಹಾಗೂ ಭೋದಕೇತರ ವರ್ಗದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜೀವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ನನಗೆ

ಸಿಕ್ಕಿದ ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ತಲುಪಿದ್ದೇ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಬದಲಾವಣೆ ನಿಶ್ಚಿತ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ನನ್ನ ಜ್ಞಾನದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಸಹಾಯಕರಾದಂತಹ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ಯೋಚನಾ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಮತ್ತು ನಾನು ಈಗಲೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕಸಿವಿಸಿಗೊಂಡು ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಲು ಮುಂದಾದ ಸುಮನಸ್ ಕೌಲಗಿಯವರು ನೀಡಿದ ಜೆ ಸಿ ಕುಮಾರಪ್ಪರವರ "ಶಾಶ್ವತ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ" ಮತ್ತು ಸುಮನಸ್‌ರವರ ಒಡನಾಟದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡ ನೀತಿಯುತ, ನ್ಯಾಯಯುತ, ಸುಸ್ಥಿರ ಬದುಕಿನ ವಿಷಯಾಧಾರಿತ ನುಡಿಗಟ್ಟುಗಳು ಎಂದಿಗೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ನಾನು ಆ ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯಲು ಸಹಾಯವಾದವು.

ಖಾದಿಯ ಅರ್ಥದ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳು ಮನದಾಳದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಗೋಜಲುಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದ್ದವು. ಖಾದಿ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲ, ಅದೊಂದು ನೈತಿಕ ಜೀವನ ಶೈಲಿ ಎಂಬುವದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ತಲೆಗೆದರಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅದರ ಸಿಹಿ ಕಹಿ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಮುಂದಾದೆ. ಖಾದಿ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಮುಂದಾದ ಎರಡನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬಣ್ಣದ ಪಡಿಅಚ್ಚು ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಖಾದಿ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಅದರ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು, ಅದರ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬೆಂಗಳೂರಿನ "ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ" ಕೇಂದ್ರದ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿಯ ಕಾರ್ಯಾಗಾರಕ್ಕೆ ತೆರಳುವುದಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಶುರುವಾಯಿತು ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಸುತ್ತಿನ ಕಷ್ಟಗಳು . ಲೋಟದೊಳಗಿನ ಕಪ್ಪೆ ಬಾವಿಗೆ ಜಿಗಿಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಎದುರಾಯಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರದ ವಿಳಾಸ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಛೇರಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಹಣ ಪಾವತಿಸಿ ಉಳಿಯಲು ಪಿ ಜಿ ಯೊಂದನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆ. ಕಷ್ಟವೆನಿಸಿದರೂ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತನಾಗಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಯಿತು. ಎಂದಿಗೂ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು, ಮನೆ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಮೇಲುಕೋಟೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಈಗ ಮನೆ ಮತ್ತು ಮೇಲುಕೋಟೆ ಎರಡನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಎಂದೂ ಕಾಣದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಪರಿಚಿತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗ ಬಹಳ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು.

ತರಬೇತಿಗೆ ತೆರಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಪುನರಾವರ್ತಿತ ಸಮಸ್ಯೆ ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಯುವ ನೇಕಾರರ ಸಮಸ್ಯೆಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಯುವಕರು ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕಲಿಯದೇ ವಯಸ್ಸಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ತರಬೇತಿಗಿದ್ದವು.

ತರಬೇತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ದಿನದಿಂದಲೂ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕಲಿಯಲು ತರಬೇತುದಾರರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ರಘುಕುಮಾರ್‌ರವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ನೇಯ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಚೌಡಪ್ಪನವರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ರಘುಕುಮಾರ್ ಎಂಬ ಈ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಕೊನೆಯವರು. ಇವರ ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಮತ್ಯಾರೂ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಕೋರ್ಸಿನ

ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಬಹಳ ಬೇಜಾರಿನ ಸಂಗತಿ. ಹಳ್ಳಿ ಯುವಪೀಳಿಗೆಯ ನಗರದ ವಲಸೆ ಜೀವನ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಕರಕುಶಲಗಳ ಕಲೆಗಳ ಅವನತಿ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು,

ತರಬೇತಿಯ ನಂತರ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಆರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆ ಹಾಗೂ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಮೇಲುಕೋಟೆಯನ್ನು ಅಗಲಿ ನನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿತು. ಈಗ ಉಳಿದಿದ್ದ ದಾರಿ ಎರಡು ಮಾತ್ರ, ಒಂದು – ನನ್ನ ಆದರ್ಶಗಳು, ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಕಲಿತ ಹಲವು ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಖಾಸಗಿ ಅಥವಾ ಸರ್ಕಾರಿಯ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಾಲನ್ನು ಇಡುವುದು, ಎರಡು – ಮೇಲಿನ ತತ್ವಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೀವನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕದನಗಳ ಪರಿಣಾಮ ನಾನು ಎರಡನೆಯ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅದರ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕತೆ ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಬಹಳ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು.

ಹಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವೇದಿಕೆ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಂಕಣದಷ್ಟು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮುಂದಾದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಪರಿಣಾಮ DEVELOPMENT COMMISSIONER (HANDICRAFTS) Ministry of Textiles, Government of India ವಿಭಾಗದಿಂದ ಭಾತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಯಾವುದೇ ಕರಕುಶಲ ಮೇಳಕ್ಕೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸಬಹುದಾದ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿತು. ನನಗೆ ಆ ಕಾರ್ಡ್ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಾನಂದು ಕೊಂಡಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಸರಿಗೆ ಕರಕುಶಲ ಉತ್ಪನ್ನವೆಂದು ಕರೆದರೂ ಅಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಕರಕುಶಲ ಉತ್ಪನ್ನವೆಂದು ಜನರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರವೆಸಗುತ್ತಿರುವುದು ಬಹಳ ಅವಮಾನವೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ತಪ್ಪು, ಕೊಳ್ಳುವವರ ತಪ್ಪು ಅಥವಾ ಮಾರಾಟಗಾರರ ತಪ್ಪು ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದಾಗಿತ್ತು, ಇದರಿಂದ ಕರಕುಶಲ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮಾರಾಟಗಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ಯಾಯ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟ ಬುತ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇವರ ನಡುವೆ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಇಲ್ಲೊಬ್ಬ ಗ್ರಾಹಕರು ಮಾತ್ರ ನೈಜ ಕರಕುಶಲ ಕರ್ಮಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಖರೀದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಡುವೆ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕುಟುಂಬದವನಾದ ನಾನು ಅದನ್ನು ದೊಡ್ಡಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಮಾಜಮುಖಿಯಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವುದು ಮತ್ತು ಅನ್ಯಾಯದ ವಿರುದ್ಧ ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕವಾದುದ್ದಾಗಿದೆ. ಇದು ನನ್ನ ಸುಸ್ಥಿರ, ನೈತಿಕ ಜೀವನದ ಮಟ್ಟ, ಇದನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸರಳಗೊಳಿಸುವ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಸಮಾಜ ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಪರಿಸರದ ಕಾಳಜಿಯ ಸರಳ ವಿಧಾನದ ಪರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪರಿಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ. ಇದರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವದೇ ವಿನಃ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೇ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ

ಶಕ್ತಿಯ ಕೊಡು, ಶಕ್ತಿಯ ಕೊಡು,
ಶಕ್ತಿಯ ಕೊಡು, ಹೇ ಪ್ರಭು ಸತ್ಯಕಾಗಿ ನಿಲುವ
ಛಲವ ದೀಪ್ತಗೊಳಿಸು ನನ್ನೊಳು

ನೂರುಲ್ಕೆಯ ರಭಸಮತಿಯ ಅಬ್ಬರಗಳ
ನಡುವೆಯು ನಿಯತಗತಿಯ ತಾರೊಗೆಯಲು
ನೇರವಿರಿಸು ನನ್ನನು.

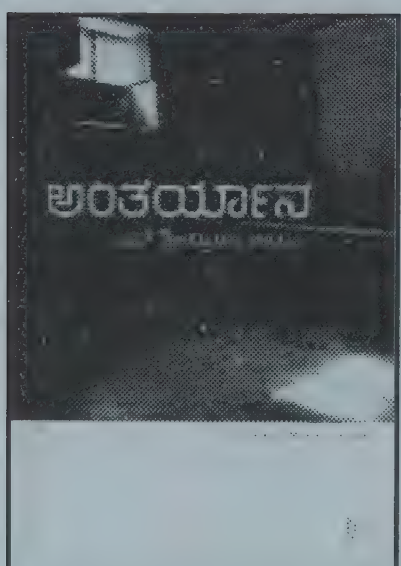
ಹೊಸ ಜೀವನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಹೇಳುವ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಈ ಮೇಲಿನ

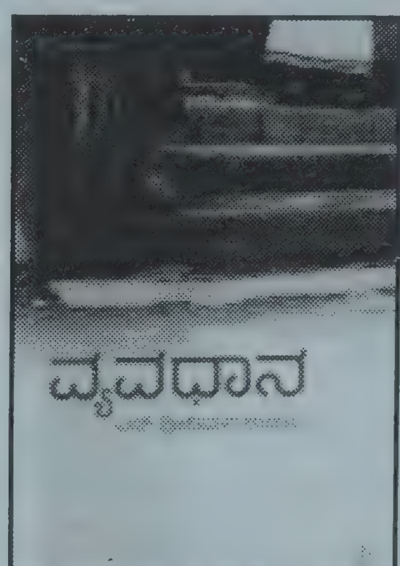
ಸಾಲನ್ನು ನನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಈ ರೀತಿಯ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ನನ್ನಂತೆ ನೂರಾರು ಯುವಕರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕರೆ ಬಾಪೂವಿನ ಗ್ರಾಮಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಕನಸು ದಾದಾ(ಸುರೇಂದ್ರ ಕೌಲಗಿ)ರವರ ನನಸಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. *

ಅಶೋಕ್ ಕುಮಾರ್ ಬಿ . ವಿ : ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಯುವ ಪದವೀಧರ ಅಶೋಕ. ಜನಪದ ಸೇವಾ ಟ್ರಸ್ಟಿನ ಫೇಲೋಶಿಪ್ ಪಡೆದು ಒಂದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಹೊಸ ಜೀವನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕೆಲಸದ ಅನುಭವ ಪಡೆದರು, ಒಂದಷ್ಟು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಒಂದಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಢರು. ಸದ್ಯ ತಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬಣ್ಣ ಬಳಸಿ ಸ್ವಂತ ಬ್ಲಾಕ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಘಟಕ ನಡೆಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ

ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ಸಾಹಿತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪರು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ 'ಸುಧಾ' ಕ್ಕೆ ೨೦೦೫ ರಿಂದ ೨೦೧೫ ರವರಗೆ ಸತತವಾಗಿ ೧೦ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ 'ವೈನತೇಯ' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 'ವಿಚಾರ ರಶ್ಮಿ' ಅಂಕಣಕ್ಕೆ ಬರೆದ ಚಿಂತನಗಳು, 'ಅಂತರ್ಯಾನ' ಮತ್ತು 'ವ್ಯವಧಾನ' ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಎರಡೂ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಒಟ್ಟು ೨೬೩ ಚಿಂತನಗಳಿವೆ. ಯಾವುದೇ ಪುಟ ತೆಗೆದು ಓದಿದರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ತಣ್ಣನೆಯ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದಿಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಸಾರ್ಥಕ ಓದು ಎನಿಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ತಮಾಲ ಪ್ರಕಾಶನ, ಪದ್ಮನಾಭನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ದೂ: ೯೮೮೦೫೮೪೩೦೦

ಬೆಲೆ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ೪೫೦ ರೂ

ಕಂಡದ್ದು

ಒಂದು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಕತೆ

ಭಾಗ – ೧

ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ ಈ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಪಡುಕೋಣೆಯ ಮೂಗನ್ನಾದರೂ ಕುಯ್ಯಲಿ, ಹಸುವಿನ ಮಾಂಸವನ್ನಾದರೂ ಕುಯ್ಯಲಿ, ಕೇಸರಿ ಬಾವುಟವಾದರೂ ಹಾರಲಿ, ತ್ರಿವರ್ಣ ಧ್ವಜವಾದರೂ ಹಾರಲಿ, ಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನ ಆದರೂ ಆಗಲಿ , ಕನ್ನಡ ಜಾತ್ರೆಯೇ ನಡೆಯಲಿ ನಮ್ಮ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿಗೊಂದು ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕೆಂದು ಜೀವನ ನಿಷ್ಠ ಗ್ರಾಮೀಣರು ರಾಮ, ರಹೀಮ, ಕ್ರಿಸ್ತ ಮೂವರಲ್ಲೂ ಬೇಡಿಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ದೇವರು ನಮಗೆ ಈ ಹೆಬ್ಬೆರಳು ಏಕೆ ಕೊಟ್ಟನೋ ಎಂದು ಮರಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂದರೆ ಇದು ನನ್ನ ಉದ್ಧಟತನ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಅನಿಸಬಹುದು, ಹಾಗಾಗಿ ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯುತ್ತಾ ನನ್ನ ತಾಲೂಕಿಗೆ ಈ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಕತೆಯನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಂತೂ ಈ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಹಾವಳಿ ಎಷ್ಟಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಏಕಲವ್ಯ ತನ್ನ ಗುರುವಿಗೆ ಹೆಬ್ಬೆರಳು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಡಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಂತೆ, ತಾವೂ ತಮ್ಮ ದರಿದ್ರ ಆ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಒತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳಿ, ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ, ಎನ್ನವಷ್ಟು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗರು ರೋಸಿಹೋದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಂಪ್ಯೂಟರೀಕರಣದ ಹಾವಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಗುರುತು ಬೇಕೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಧಾರ ಪಡೆಯಲು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು, ಮೊಬೈಲ್ ಸಿಮ್ ಪಡೆಯಲು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು, ಪಿಂಚಣಿ ಪಡೆಯಲು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು, ಪಡಿತರ ಪಡೆಯಲು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು, ಸರ್ಕಾರಿ ಅನುದಾನ ಪಡೆಯಲು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು, ಖಾತೆ ಮಾಡಲು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಒಂದೇ? ಎರಡೇ? ಮೊದಲೇ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಗೂಡಾದ ಹಳ್ಳಿಗಳು, ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಎಂಬುದು ಮತ್ತಷ್ಟು ತರಲೆಗೂ, ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಗೂ ಎಡೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಾಡ ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋಗಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಎಲ್ಲಿ? ಎನ್ನಿ. ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಕೊಡಲು ತಾಲೂಕು ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಸಿದ್ಧ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾಗರೀಕರು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರು ಅದರಲ್ಲೂ ಕಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್ಸಪೆಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಇತರರು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಈ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಕೊಡುವುದೇ ಉದ್ಯೋಗ . ಅದೇ ಮಾತು, ಅದೇ ಚಿಂತೆ.

ಒಮ್ಮೆ ಹೇಗೋ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಅದುಮಿ ಬಂದು ಬಿಡೋಣ ಎಂದರೆ ಮುಗಿಯದು. ಮುಂದಿನ ಸಲ ಹೋದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯದ ಸಣ್ಣ ಕಂಪ್ಯೂಟರ ನೀವು ಅವರಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು. ನೀವು ತಾಲೂಕು ಕಛೇರಿಗೆ ಎಡತಾಗುವ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ನಿಮ್ಮದೆ ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್‌ಗೆ ಖಚಿತಪಡಿಸಬೇಕು

ಪಡಿತರ : ಸಾಕಪ್ಪೋ ಸಾಕು

ಪಡಿತರ ಪಡೆಯಲು ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಒತ್ತಿ , ಟೋಕನ್ ಪಡೆದು ಪಡಿತರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರಷ್ಟೇ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಅನ್ನ ಭಾಗ್ಯ ಲಭ್ಯ. ಕುಟುಂಬದ ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರು ಪಡಿತರ ಪಡೆಯಲು ಹೋದರೂ ಪಡಿತರ ದೊರೆಯಲಿ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಗುರುತನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ಗಂಡನ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಬಯೋಮೆಟ್ರಿಕ್ ಸಾಧನ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಓಡೋಡಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಬರಬೇಕು.ಅವಳದ್ದನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಿರುವ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆತರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಹತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆ.ಬೇರೆ ಯಾರದ್ದೋ ಹೆಂಡತಿ ಅಥವಾ ಗಂಡನ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಬಯೋಮೆಟ್ರಿಕ್ಸ್ ಹಲವರನ್ನು ಮುಜುಗರಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿದೆ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಓಡಲು ಬ್ಯಾಕ್ ಅಪ್ ಇಲ್ಲ, ಕನೆಕ್ಟಿವಿಟಿ ಇಲ್ಲ ಮುಂತಾದವು ಹೇಳಲಾರದಷ್ಟಿವೆ. ನನ್ನ ಸಹೋದರ ಹೇಳುವಂತೆ ಇದು ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ಅಲ್ಲ ಇದು ಕೆಟ್ನಾಲಜಿ ಒಟ್ಟಾರೆ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಲಾಭವೆಂದರೆ ಅಪಭ್ರಂಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಾಂತ್ರಿಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಕಲಿತದ್ದು!

ಭಾಗ ೨

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಬೀದಿಯ ತಮ್ಮಣ್ಣನವರ ವಯಸ್ಸು ೯೦ ರ ಆಜುಬಾಜು. ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕಂಡಂತೆ ತಮಗಿರುವ ಮಳೆ ಆಶ್ರಿತ ೩ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಯುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಇಡೀ ಬದುಕನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಳೆದವರು. ಎರಡು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿ ಹೋದರು. ತನ್ನ ಹೊಲ, ಮನೆ,ಕುರಿಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗದ ಅವರನ್ನುನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಮೊಮ್ಮಗಳೊಬ್ಬಳು ಅವರೊಟ್ಟಿಗಿದ್ದಾಳೆ. ಮೊನ್ನೆಯ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಜೋಲು ಮುಖ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಬಂದ ತಮ್ಮಣ್ಣನವರು ಸುಸ್ತಾಗಿ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು.ಹೊಸ ಪಡಿತರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ತಾವು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ತಾಪತ್ರಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು.ಮೊನ್ನೆ ಅವರು ಪಡಿತರ ಪಡೆಯಲು ಹೋದಾಗ ಬಯೋಮೆಟ್ರಿಕ್ ಅವರ ಹೆಬ್ಬೆರಳನ್ನು ಗುರುತುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅಂಗಡಿಯವನನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನಿನಗೆ ವಯಸ್ಸಾಯಿತು, ಹೆಬ್ಬೆರಳಿನ ಗುರುತುಗಳು ಸವೆದು ಹೋಗಿವೆ, ಏನು ಮಾಡಲು ಆಗಲ್ಲಾ ಅಂದನಂತೆ. ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಅವಮಾನ ಬೇಕೆ ? ಸಬ್ ಕಾ ಸಾಥ್, ಸಬ್ ಕಾ ವಿಕಾಸ್ ಎನ್ನುವ ಮೋದಿಯೂ, ಭಾಗ್ಯಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವ ಸಿದ್ದರಾಮಯ್ಯನವರು ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕೇಳಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೇಳಬೇಕು. ಇದು ತಮ್ಮಣ್ಣ ನವರೊಬ್ಬರ ಮಾತಲ್ಲ. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ , ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವ, ದಿನವನ್ನೂ ದೂಡುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವ , ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ, ಲಕ್ಷಾಂತರ ಮುಗ್ಧ ಹಳ್ಳಿಗರ ಮಾತು. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಎಂದು ? ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗರ, ಬಡವರ ಬದುಕು ನೆಮ್ಮದಿ ಕಾಣುವುದು ಯಾವಾಗ ? *

ಒಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಯೋಗ

– ಸಂಗೀತಾ ಬರೂವ

ದಿ ವೈರ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವರದಿಗಾರ್ತಿ ಸಂಗೀತಾ ಬರೂವ ಅವರು ಬರೆದಿರುವ ನುಡಿ ಚಿತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಈ ವರ್ಷದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ರಾಮನಾಥ ಗೊಯಂಕಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆಕೆಗೆ ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ಆಕೆಯ ನುಡಿ ಚಿತ್ರವಾದರೂ ಯಾವುದು ಎಂದು ಗೂಗಲ್ ನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದೆ. ಆ ಲೇಖನದ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ' ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಮುಸುಲ್ಮಾನ ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ವಾಸಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಬಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ತರದು ' ಎಂದಿತ್ತು. ಏನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಕಚ್ಚಾಡಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಚಾಕು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೊಂಡು ಲೇಖನ ಓದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇದು ಕುಶಲ್ ಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಫೈಜಲ್ ಖಾನ್ ಎಂಬ ಯುವಕರ ಕತೆ. ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸುಲ್ಮಾನ ಧರ್ಮಗಳು ಈ ದೇಶದ ದೊಡ್ಡ ಧರ್ಮಗಳಿರಬಹುದು . ಆದರೆ ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮೀಯರು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ವಾಸಿಸುವುದು ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ಬದುಕುವುದು ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವೇ ಸರಿ. ಇದು ದೇಶದ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಂತೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೆಹಲಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಬಡಾವಣೆಗಳೇ ಇರಲಿ ಕೊಳಗೇರಿಯೇ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುವಾಗಲೂ ಹಾಗೆ. ಒಬ್ಬ ಮುಸುಲ್ಮಾನ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯನ್ನು ಮುಸುಲ್ಮಾನರು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಹಿಂದು ಹಿಂದೂಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೇ ಮನೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ.

ಕುಶಲ್ ಕುಮಾರ್ ೨೦೧೦ರಲ್ಲಿ ದೆಹಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ 'ಸರಿತಾ ವಿಹಾರ ' ದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಹುಡುಕಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಊರು ಆಗ್ರಾದಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು. ಮುಸುಲ್ಮಾನರು ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕೆಂಬ ಅಘೋಷಿತ ಕಾನೂನು ಇದ್ದಂತಿದೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿಸಲ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಕತ್ತಲಾಗುವ ಮೊದಲು ಬಂದು ಬಿಡು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸದೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕುಶಲ್ ಕುಮಾರ್.

ಇದೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಯೋಗ. ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ಕುಶಲ್ ಮತ್ತು ನಾನು ವಾಸಮಾಡಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಇರುವ ಭಿನ್ನತೆಯಾದರೂ ಏನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ಪ್ರಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶ.

ನಾನೊಬ್ಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮುಸಲ್ಮಾನ್ , ಕುಶಲ್ ಒಬ್ಬ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಿಂದೂ , ಜೊತೆಗೆ ಆತ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ ಬೇರೆ. ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಿಂದ ಇರಬಲ್ಲರೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳವುದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಫೈಜಲ್ ಖಾನ್.

ಮುಸುಲ್ಮಾನರು ನಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಒಡನಾಟ ಕೂಡದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವನು ನಾನು. ಫೈಜಲ್ 'ಗಫಾರ್ ಮಂಜಿಲ್' ನಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಾಗ ನನಗೆ ಮುಸುಲ್ಮಾನರು ಹೇಗೆ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹೇಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹಿಂದೂಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಆಸಕ್ತಿ ನನಗಿತ್ತು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಒಡನಾಡುವುದನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಲಾಗದ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಪರಸ್ಪರರ ಇರುವಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಹೆದರುವ ಮತ್ತು ಹೇಸುವ ಈ ಎರಡೂ ಧರ್ಮೀಯರು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬೇಕಿತ್ತು ಎನ್ನುತಾರೆ ಕುಶಲ್.

೨೦೧೦ ರಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕುಶಲ್ ಮತ್ತು ಫೈಜಲ್ ಅವರ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು. ವೃತ್ತಿಯಂದ ವೈದ್ಯನಾಗಿರುವ ಕುಶಲ್ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಫೈಜಲ್ ರೋಗಿಯಾಗಿ ಬಂದರು.

ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರ ವೇಷ ಭೂಷಣವನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಪಠಾಣಿ ಧಿರಿಸು ತೊಟ್ಟು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಟೋಪಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮೇಜಿನ ಬಳಿ ಫೈಜಲ್ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಆತ ಕಟ್ಟಾ ಮುಸ್ಲಿಮನೆಂದೂ, ಆತನಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳ ಅರಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಇನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಜ್ಞಾನ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆತ ತನ್ನ ಕಾಯಿಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಲು ತಯಾರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ ಎಂದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕುಶಲ್.

ನಾನು ಆತನಿಂದ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯಲು ಎಷ್ಟೇ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರೂ ಆತ ಉತ್ತರಿಸಲು ತಯಾರಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಆತ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಎಂದು ನಗುತ್ತಾರೆ ಫೈಜಲ್ ಖಾನ್.

ಮುಸುಲ್ಮಾನರು ಮೂಲಭೂತವಾದಿಗಳು, ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಅರಿವಿಲ್ಲ, ಅವರು ಬೇರೆ ಧರ್ಮೀಯರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದ್ದ ನನಗೆ ಫೈಜಲ್ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತನೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕುತೂಹಲ ಹುಟ್ಟಿತು. ನಾನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಆತ ಧರ್ಮದ ಬಗೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದೆ.

ಆತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದ , ಕೋಮು ಸೌಹಾರ್ದತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ. ಆಗ ನನಗೆ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೊಂದಿಷ್ಟು ತಿಳಿಯಬೇಕೆನಿಸಿತು ಎಂದು ಕುಶಲ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಫೈಜಲ್ ಪುನಶ್ಚೇತನಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಗಡಿನಾಡು ಗಾಂಧಿ ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ಖಾನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಗಫರ್ ಖಾನ್ ಅವರು ಕೋಮು ಸೌಹಾರ್ದತೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಕುದಾಯಿ ಖಿದ್ಮತ್ಗಾರ್ (ದೇವರ ಸೇವಕರು) ಆಗಿತ್ತು. ಆ ನಂತರ ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಫೈಜಲ್ ಮತ್ತು ನಾನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆವು, ಹರಟಿದೆವು, ಚರ್ಚಿಸಿದೆವು. ೨೦೧೧ ರಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂ.ಡಿ ಮಾಡಲು ಜೈಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋದೆ. ೨೦೧೪ ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ದೆಹಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮುಸುಲ್ಮಾನರೊಂದಿಗೆ ಬದುಕುವ ಹೆದರಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಫೈಜಲ್ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ನೀನು ಏಕಿರಬಾರದು ಎಂದಾಗ ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕುಶಲ್.

ಆದರೆ ಗಫರ್ ಮಂಜಿಲ್‌ನ ಜನಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣತೊಡಗಿದೆ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಮಣಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಸರಿ ದಾರ ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಿದೆ. ಅಂಗಡಿಯವರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ತಕ್ಷಣವೇ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಹೆಸರು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಹಿಂದು ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಜಾಮಿಯಾ ಇಸ್ಲಮಿಯಾದಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೀರಾ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಇಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮುಸುಲ್ಮಾನರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಹಿಂದುತ್ವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಮುಸುಲ್ಮಾನರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಸುಲ್ಮಾನರೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ನನಗೆ ಸಲಾಂ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು, ನಾನು ನಮಸ್ತೆ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನಗೆ ಸಲಾಂ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ರೂಢಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಬದಲಾಗಿದೆ ಅವರು ನನಗೆ ಈಗ ನಮಸ್ತೆ ಎನ್ನತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ವೈದ್ಯನಾಗಿರುವುದು ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರು ನಾನೊಬ್ಬ ಉಪಯುಕ್ತ ಮನುಷ್ಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಶಲ್‌ಗೆ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ತೊಡಕೆಂದರೆ ತನ್ನ ಹಿಂದೂ ಗೆಳೆಯರು 'ಗಫರ್ ಮಂಜಿಲ್' ಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಅವರ ಗೆಳೆಯರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ವೈದ್ಯರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕುಶಲ್‌ನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಭೇಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದರೆ, ಮುಸುಲ್ಮಾನರು ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರಂತೆ ನಿಜವೇ ? ಎಂಬುದು. ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿಂದೂಗಳು ಮುಸುಲ್ಮಾನರು

ಕೊಳಕರು, ಪ್ರತಿದಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಶಲ್ ಗೆ ಇದ್ದ ಮತ್ತೊಂದು ತೊಡಕೆಂದರೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು. ಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತನಾದ ಕುಶಲ್‌ಗೆ ಆ ಮುಸುಲ್ಮಾನ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಫೈಜಲ್ ನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಯಾವುದೇ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ನೀನು ಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲುಬಹುದು ಮತ್ತು ಪೂಜಿಸಲೂ ಬಹುದು ಎಂದರು. ಮುಂದುವರೆದು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಕುಶಲ್ ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿಯಂದು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕುಶಲ್ ನ ಭಾವನೆಯಂತೆ ಫೈಜಲ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಗೆಳೆಯರು ಕೃಷ್ಣನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಫೈಜಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಕುಶಲ್ ಸಸ್ಯಾಹಾರಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕುಶಲ್ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾವು ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಕುಶಲ್ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನೊಂದಿಗಿನ ಜನರ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಸುಲ್ಮಾನರಿದ್ದರೂ ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಹಿ ಹಂಚಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಈದ್ ನಲ್ಲೂ ಸಿಹಿ ಹಂಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಈಗ ಈದ್ ನಲ್ಲೂ ಸಿಹಿ ಹಂಚುವುದು ಇಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಕುಶಲ್ ಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂತೋಷವೆಂದರೆ ತನ್ನ ಮೇಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು 'ಖುದಾಯಿ ಕೀದ್ಮತ್ಗಾರ್' ಚಟುಚಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರುತ್ತಿರುವುದು. ಗೆಳೆಯರಿಂದ, ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಂದ ಸಹಮತ ಪಡೆಯುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಯಿತಾದರೂ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿದೆ. ನಾನು ಮುಸ್ಲಿಮರ ಬಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ಎಂದ ಕೂಡಲೆ ಮೊದಲ ವಿರೋಧ ಬಂದದ್ದು ನನ್ನ ತಾಯಿಯಿಂದ. ಕೂಡಲೆ ಮನೆ ಬದಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಆಕೆ ಆದೇಶ ಹೊರಡಿಸಿದಳು. ಬಿಜೆಪಿ, ಆರ್. ಎಸ್. ಎಸ್ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಆಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಹರ ಸಾಹಸವೇ ಆಯಿತು. ಏನು ಯೋಚಿಸ ಬೇಡ ನಾನು ಮುಸ್ಲಿಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮತಾಂತರಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಕೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೇ ಆಯಿತು.

ಇತ್ತ ಫೈಜಲ್ ಖಾನ್ ಗೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಬರತೊಡಗಿದವು. ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಧರ್ಮ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳತೊಡಗಿದರು. ಹಿಂದು ಒಬ್ಬ ಮುಸುಲ್ಮಾನರ ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಏಕೆ ಬಂದಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಮುಸುಲ್ಮಾನರೂ ಕೂಡ ಒಂದಿಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಪರರಾಗಿ ಯೋಚಿಸಬೇಕು. ಕಾಲ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಫೈಜಲ್ ಖಾನ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹವಾ ನಿಯಂತ್ರಿತ ಕೊಠಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಧರ್ಮ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕುಶಲ್‌ನ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಏಕೆಂದರೆ, ಹಿಂದೂ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಉಂಟಾಗಬೇಕೆಂದಾದರೆ, ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಮೊದಲು ಸಂವಾದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅದು ಉದಾರವಾದಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಅಗಬೇಕೂ ಹಾಗೆಯೇ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿಗಳೊಂದಿಗೂ ಕೂಡ. ಖುದಾಯಿ ಕಿದ್ಮತ್ಗಾರ್ ನಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡವೆಂದರೂ ಧರ್ಮ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡುವುದರಿಂದ ಅದು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.ಅಲ್ಲದೆ ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ಅವಕಾಶವಾದಿಗಳ ಕೈವಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಅವರಿಂದ ಮುಕ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕಿದೆ. ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಫೈಜಲ್.

ಸಮಾಜವನ್ನು ಧರ್ಮಾಂಧತೆಯಿಂಥ ಮುಕ್ತಿಗೊಳಿಸಬೇಕಿದೆ. ಎರಡೂ ಧರ್ಮಗಳ ನಡುವಿನ ವೈಷಮ್ಯ ವಾಸ್ತವವಾದುದು. ಒಂದು ಹಂತದ ನಂತರ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರು ದೂರ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇರುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗ.

ಖುದಾಯಿ ಕಿದ್ಮತ್ಗಾರ್ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಂಘಟನೆ ಆಗುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕುಶಲ್ ಅಂತಹವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಕುಶಲ್ ಖುದಾಯಿ ಕಿದ್ಮತ್ಗಾರ್ ನ ಒಬ್ಬ ಧರ್ಮದರ್ಶಿಯೂ ಹೌದು. ನಾವು ರಾಮನವಮಿ ಮತ್ತು ಈದ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೃದಯ ಜೋಡೋ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಜನರೊಂದಿಗಿನ ನಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಎರಡೂ ಧರ್ಮದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಅವರ ಧರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದುದು ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಧರ್ಮದ ಹುಳುಕನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಲು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ನಾವು ಭಿನ್ನರು ಅಷ್ಟೆ ಎನ್ನುತ್ತೇನೆ.

ಧರ್ಮಗಳ ಒಳಗೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ನಾನು ರಜಪೂತ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವನು, ನಾನು ಸಸ್ಯಾಹಾರಿ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮಿಯರು ಒಪ್ಪಲು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಶಿಯಾ ಮುಸ್ಲಿಂ ಹಿಂದೂ ಜೊತೆ ಇದ್ದಾನು ಒಬ್ಬ ಸುನ್ನಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ನ ಜೊತೆ ಇರಲು ಒಪ್ಪಲಾರ.

ಫೈಜಲ್ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಧರ್ಮದ ೧೫ ಜನರನ್ನು ಕರೆದು ಒಂದು ವಾರ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದೇ ಸೂರಿನಡಿ ಇದ್ದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಲಿದ್ದಾರೆ.

*

ಜನಪದ ಡೈರಿ.

ಸಂಸ್ಥೆಯ ನೇಯ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರಕೆ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರಿನ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಮತ್ತು ಭರವಸೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇವಲ ನೇಕಾರರನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಹಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಡೆಯುವ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಆಯ್ದ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಓದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಯತ್ನದ ನಂತರ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ನೇಯ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಯುವತಿಯರು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಂಡರು. ತೇಜಸ್ವಿಯವರ 'ಕೃಷ್ಣೇಗೌಡನ ಆನೆ' ಕತೆಯನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ೪೦ ನಿಮಿಷದ ನಾಟಕವನ್ನು ಕಲಿತು ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದರು. ಮೊದಲ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಸ ಜೀವನ ದಾರಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದರು. ಎರಡನೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಹತ್ತಿರದ ಮುರಾರ್ಜಿ ವಸತಿ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರು. ಅನೇಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಈ ರೀತಿಯ ಒಂದು ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲು ಅವರಿಗೆ ಅಗಾಧ ಧೈರ್ಯ ಬೇಕು. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಹೊಸ ಜೀವನ ದಾರಿಯ ವಾತಾವರಣ ನೀಡುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದೇ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಜುಗರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಗುಂಪು ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಹಾರ್ದವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಸಾಮೂಹಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಚಟುಚಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಖಾದಿಯಂತಹ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸಗಾರರು ಅದಕ್ಕೊಂದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಆಯಾಮನ್ನು ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೆ

ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಭದ್ರವಾದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಿಂದ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಯಾಮವನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನಾಟಕ ಮುಂದುವರಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮಾಹೆ ಸುಮಾರು ೨ ಗಂಟೆ ಅವಧಿಯ ೪ ರಂಗ ತರಬೇತಿಯ ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಾಟಕಕಾರ ಗಿರೀಶ ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ದತ್ತು ಕೇಂದ್ರ

ಮೊದಲ ವಾರ ಮೈಸೂರಿನ ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರು ದತ್ತು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರು. ದತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಕರ್ತ ವಿಠಲ್

ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಕೇಂದ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯರೀತಿಯನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಈ ತಿಂಗಳು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದಿದ್ದ ನಮ್ರತಾ (೫ ತಿಂಗಳು), ಆದ್ಯ (೧ ವರ್ಷ ೩ ತಿಂ) ಅಖಿಲ (೧ ವರ್ಷ ೨ ತಿಂ) ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದತ್ತು ನೀಡಲಾಯಿತು.

ಭೇಟಿ

ನ್ಯೂಜಿಲಂಡ್‌ನ ಮೆಸ್ಸೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ೨೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಸುಸ್ಥಿರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿದರು. ಸೇಲಂ ನ ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಚರ ಕಾಲೇಜಿನ ೪೦ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಡೀ ದಿನ ಹೊಸ ಜೀವನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡಿದರು.

ಮೈಸೂರಿನ ಲೆಕ್ಕ ಪರಿಶೋಧಕರಾದ ಶ್ರಿ ಉಮೇಶ ಅವರು ಮತ್ತು ಡಾ.ಜ್ಯೋತಿಯವರು ಸಂಸ್ಥೆ ಹಿತೈಷಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಧರ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರು.*

ತಿಂಗಳ ಕವನಕ್ಕೊಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ತರುಣದಲ್ಲಿ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಕೋಮುಗಲಭೆ, ಹಿಂಸೆ, ರಕ್ತಪಾತಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮಾಸ್ತಿಯವರ ಮನಸ್ಸಿಗಾದ ಸಂಕಟ, ತಳಮಳ, ಆತಂಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಈ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರಗೊಂಡಿವೆ. ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಂತೆ ಬದುಕಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರು ಮತೀಯ ದ್ವೇಷದಿಂದ ಬದ್ಧ ವೈರಿಗಳಂತೆ ಕಚ್ಚಾಡುತ್ತಾ 'ಸಾವಿನ ವಿನಿಮಯ'ದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡ ಕವಿ ತೀವ್ರ ವ್ಯಥೆಯಿಂದ "ಅಲ್ಲಾಃ ಎನೆ ಸೋದರ, ಹರಿ ಹರ ಎನೆ ಸೋದರತನ ಮುಗಿಯಿತೆ...?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮದವರೊಂದಿಗೆ ಇತರ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರೂ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತು. ಇದರಿಂದಾಗಿಯೇ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈವಿಧ್ಯ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. "ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಿದ್ದ ನೀರಿನ ಹನಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಾಗರಕ್ಕೇ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಯಾವ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೂ ಒಬ್ಬನೇ ಭಗವಂತನಿಗೆ ತಲುಪುತ್ತದೆ" ಎಂದಿದ್ದರು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಮನ್ವಯದೃಷ್ಟಿ ಲುಪ್ತವಾಗಿ, ಜಾತಿ–ಮತಗಳ ನಡುವೆ ವಿದ್ವೇಷಭಾವನೆ ಉಲ್ಬಣಿಸಿ, ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ದೇಶವನ್ನೇ ಸುಡುವಂತಾದುದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ ಎಂಬ ವಿಷಾದ ಕವಿತೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅನುರಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಕವಿತೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿಯವರು ದೇಶವನ್ನು ಸುಡುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ದೇಶವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ನಾಡಿನ ಅಧಿದೈವವನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕವಿತೆಗೆ 'ಪ್ರಾರ್ಥನೆ' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಬದಲು 'ಮೊರೆ' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೂ ಧ್ವನಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. 'ಮೊರೆ' ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾದ ಉತ್ಕಟತೆ ಇದೆ; ಆರ್ತತೆಯಿದೆ; ನೋವು ಸಂಕಟಗಳಿಂದ ಪಾರುಮಾಡೆಂದು ಬೇಡುವ ಪ್ರಪತ್ತಿಭಾವವಿದೆ. ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕವಿತೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಸುಮಾರು ಏಳು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಈ ಕವಿತೆ ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವೆನ್ನಿಸುವಂತಾಗಿರುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ದುರ್ದೈವ. "ಏಕಂ ಸದ್ ವಿಪ್ರಾ ಬಹುಧಾ ವದಂತಿ" ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಮನಸ್ಸು ಈಗ ಆ ಘೋಷಣೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳಿದೆ. ಅಂದು ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಕಳವಳಿಸಿದ್ದಂತೆ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ 'ಭೇದದ ಕಿರಿ ಕಿಡಿ' ವಿಲಯಾಗ್ನಿಯಾಗಿ 'ಬಾಳಿನ ಗುಡಿಯನ್ನೇ' ದಹಿಸತೊಡಗಿದೆ. ಮತೀಯ ವೈಷಮ್ಯ, ತರತಮ ಭಾವ, ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೈರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಅಸಹನೆ ಇಂಥ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳು ದೇಶವನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿವೆ. "ಈ ಜ್ವರ ನಿಲ್ಲಲಿ; ಬೇಗನೆ ಆರಲಿ ನಾಡನು ಸುಡುತಿರುವೀ ಕಿಚ್ಚು" ಎಂದು ಮಾಸ್ತಿಯವರು ಭಾರತದ ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತನಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಆರ್ತ ಮೊರೆಯೊಂದಿಗೆ ನಾವೂ ಧ್ವನಿ ಸೇರಿಸುವಂತಾಗಿದೆ.*

– ಎನ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಡುಪ

ನೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಗಾಂಧಿ

ಜನವರಿ ೧೯೧೮

ಗಾಂಧಿ ಚಂಪಾರಣ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಚನಾತ್ಮಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಅಹಮದಾಬಾದಿನಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೋತಿಹಾರಿಯಿಂದ ಅಹಮದಾಬಾದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಬೇಕು. ಮೋತಿಹಾರಿಯಿಂದ ಕಲ್ಕತ್ತ ಅಲ್ಲಿಂದ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಅಹಮದಾಬಾದ್. ಎರಡು ರಾತ್ರಿಯ ಮೂರನೇ ದರ್ಜೆಯ ಪಯಣ ಅವರದು. ಗಾಂಧಿಗೀಗ ೪೯ ವರ್ಷ. ಜನವರಿ ೧, ೧೯೧೮ ರಂದು ಗಾಂಧಿ ಮತ್ತೆ ಅಹಮದಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಹಮದಾಬಾದಿನ ಮುನ್ಸಿಪಾಲಿಟಿ ನಗರಕ್ಕೆ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಸೋತಿದೆ. ಮುನ್ಸಿಪಾಲಟಿಯ ಅದಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಗಾಂಧಿ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಆ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನೂ ಇಂದೂ ಸಹ ಯಾವುದೇ ಮುನ್ಸಿಪಾಲಟಿಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಮಾಡಬಹುದು. ಇದು ಇಂದಿಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಸ್ತುತ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಆಡಳಿತದ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕಾರ್ಯಶೈಲಿ ನೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಹೇಗಿತ್ತೊ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. ನಾವು ಈ ಕೌನ್ಸಿಲರ್‌ಗಳ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೋರಬೇಕು . ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಈ ಊರಿನ ಜನರು ನೀರಿಗೆ ಪರದಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನೂ ಬಲಪಡಿಸಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂರು ಆಹಾರಗಳು ಗಾಳಿ, ನೀರು ಮತ್ತು ಧಾನ್ಯಗಳು. ಕೆಟ್ಟ ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟ ನೀರು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಗಾಂಧಿಯವರ ಕರೆಗೆ ಓಗೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿರುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದು ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಸಹಾಯಕೋರಿ ಗಾಂಧಿಗೆ ಬರದಿರುವ ಪತ್ರಕ್ಕೆ ಜನವರಿ ೧೩ ರಂದು ಬರೆದ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಕೆಲಸ ನೀಡಬಲ್ಲೆ. ಸಾಬರಮತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಆಶ್ರಮದ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರಮದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಮಾಸಿಕ ೧೫ ರೂ ವೇತನ ನೀಡಬಲ್ಲೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವದೇಶಿ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಮುಂದೊಯ್ಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಲ್ಲವರು ಮಾರಾಟದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೇಕಾರರಿರಗೆ ನೂಲು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ತಯಾರಿಸಿದ ಖಾದಿಯನ್ನು ಮಾರಿದರ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವೂ ಆಗುತ್ತದೆ , ಗ್ರಾಮೋದ್ಯೋಗ ಚಳುವಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ತೆರೆದ ಅಂಚೆ

KA/SK/MND/470/2015-17
Regd No KAR/KAN/2000/3820

ಶ್ರೀಮತಿ/ಶ್ರೀ ....

....

....

JANAPADA VICHARA
MELKOTE 571 431, DIST MANDYA, KARNATAKA

PH 08236 299854